

JASON

Verenigingsblad van roei- en zeilvereniging Jason

April 2017

LUSTRUM R&ZV JASON

Jaargang 66-2

90 JAAR

HEDEN, VERLEDEN EN TOEKOMST

baken

ALGEMEEN BESTUUR		Postbus 417 6800 AK Arnhem	www.rzvjason.nl
Voorzitter	Charles Lohnstein	026 7851077	voorzitter@rvjason.nl
Secretaris	Frank Jibben	06 53840308	secretaris@rvjason.nl
Penningmeester	Steven Gerritsen	06 14529231	penningmeester@rvjason.nl
Roeicommissaris	Erik Metz	0313 843657	voorzitter@jasonroeien.nl
Kanocommissaris	Fany Tel	06 20270606	voorzitter@kvjasonarnhem.nl
Zeil- en motorbootcommissaris	Wim Meurs		w.meurs13@upcmail.nl
Ledenadministratie	Paul Koch	026 4427774	paul.koch@planet.nl

Bezoekadres: Westervoortsedijk 92, 6827 AW Arnhem, 026-3615207
 ING Bank: NL80 INGB 0000 8765 27 t.n.v. Roei- en Zeilvereniging Jason

Mutaties schriftelijk opgeven. U kunt het mutatieformulier op de vereniging verkrijgen of downloaden via de website van uw subvereniging..

Het verenigingsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december. Opzeggen van het lidmaatschap moet minimaal vier weken voor het einde van het jaar gebeuren en kan ook via het mutatieformulier.

BESTUUR KANOVERENIGING JASON		Postbus 417 6800 AK Arnhem	www.kvjasonarnhem.nl
Voorzitter	Fany Tel	06 20270606	voorzitter@kvjasonarnhem.nl
Secretaris	Igna Nieuwenhuijs	026 3819408	sec@kvjasonarnhem.nl
Penningmeester	Bram Abrahams	026 3811845	pm@kvjasonarnhem.nl
Commissaris materiaal	Kees de Jong	06 11756820	k.d.jong.arnhem@gmail.com

Banknummer:
 NL68 INGB 0005 2715 22

BESTUUR ROEIVERENIGING JASON		Postbus 62 6800 AB Arnhem	www.jasonroeien.nl
Voorzitter	Erik Metz	0313 843657	voorzitter@jasonroeien.nl
Secretaris a.i.	Monique Kuunders	06 45488485	secretaris@jasonroeien.nl
Penningmeester	Kees Stuijt	026 4463177	penningmeester@jasonroeien.nl
Commissaris materiaal	Diederik Zuiderwijk	06 51931771	materiaal@jasonroeien.nl
Roeicommissaris	Michelle van der Linden	06 13947644	roeicommissaris@jasonroeien.nl

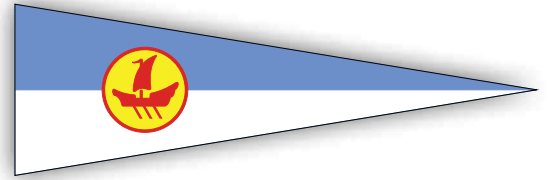
Banknummer:
 NL17 ABNA 0438 8042 95

BESTUUR ZEIL- EN MOTORBOOTVERENIGING		Postbus 2207 6802 CE Arnhem	www.zmjason.nl
Voorzitter/ligplaatsen	Wim Meurs		w.meurs13@upcmail.nl
Secretaris	Kees Merkelbach	024 3770389	secretaris@zmjason.nl
Penningmeester	Coen Overgaag	026 8488139	penningmeesterzmjason@live.nl
Bestuurslid algemeen (techniek)	Eddy Dibbets	06 36034281	e.dibbets@ziggo.nl
Bestuurslid evenementen	Antoon Broekhuijsen	026 4450233	a.broekhuysen@upcmail.nl

Banknummer:
 NL05 RABO 0146 7702 77

Havendienst Z&M		06 13870889	
Havenmeesters	Ko Jager	06 48454878	mj.finale@gmail.com
Contactpersoon jeugdzeilen	Paul Koch	026 4427774	paul.koch@planet.nl

JASON

Beste leden,

Dit aprilnummer en tevens lustrumnummer bevat artikelen over het heden, verleden en toekomst. Veel om te bekijken en veel om te lezen.

Op zaterdagochtend 11 maart jongstleden zijn we opgeschrikt door een noodlottig ongeluk van roeiers op de Rijn. Een heftige gebeurtenis voor de nabestaanden alsmede voor ons als vereniging. Het geeft ons lustrumjaar een rouwrand, naast de ook opwekkende gebeurtenissen die ons deel zijn, zoals de bouw van een extra roeiloods, zie voorkant Baken.

In gepaste stijl en zorgvuldig in de afwikkeling handelt Jason alle zaken die met dit ongeval te maken hebben af en daarnaast gaan we gestaag verder met die onderwerpen die van Jason een club maken waar je graag bent voor sport en vertier. Met elkaar en voor elkaar.

We wensen jullie veel leesplezier toe, namens de redactie, Beatrijs van den Brink

Sluitingsdatum kopij

6 juni 2017

Kopij maximaal 1000 woorden per artikel. Opsturen naar beatrijsvandenbrink@gmail.com of bij een van de andere redactieleden. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen in te korten danwel te redigeren. Bij voorkeur met een of meer beeldende foto's apart ingeleverd.

- 4 - Woord van de voorzitter
- 5 Lustrumlied
- 6/9. Statistieken
- 10 Zoekplaatje R&ZV bestuur
- 11 Conditietraining in de winter
- 12/14 90 jaar Jason
- 16/17 Sinterklaas blikt terug
- 18/19 Jeugdzeilen
- 20/22 Im Memoriam drie verongelukte roeiers
- 23 Laat ons juichen
- 24. Toeren
- 25/30 Terug en vooruitblik Kanovereniging
- 31/33 Schepen, steigers en onderhoud
- 34 Foto's met een verhaal

COLOFON

REDACTIE

Beatrijs van den Brink (RV)
beatrijsvandenbrink@gmail.com
Paul Koch (ZM)
paul.koch@planet.nl
Ada Bot (KV)
adabot@planet.nl

DRUKKER

Editoo B.V. te Arnhem

REDACTIEADRES

beatrijsvandenbrink@gmail.com
of postvakje secretariaat R&ZV
of afgifte bij een van de redactieleden

Woord van de voorzitter

1 januari 2017 startte het jaar waarin R&ZV Jason 90 wordt. We zijn van plan er een feest van te maken en de feestcommissie is al actief. Op zaterdag 24 juni is de officiële datum dat we het lustrum bereiken. Onderweg naar deze datum lopen we echter verschrikkelijke averij op. Zaterdag 11 maart, tijdens een mooie lentedag, waarbij de Rijn snel stroomt, verongelukken drie van onze leden en krijgen twee anderen een verschrikkelijke ervaring te verwerken. De nabestaanden van Rob, Kees en Eduard moeten allen een bijzonder en geliefd mens missen.

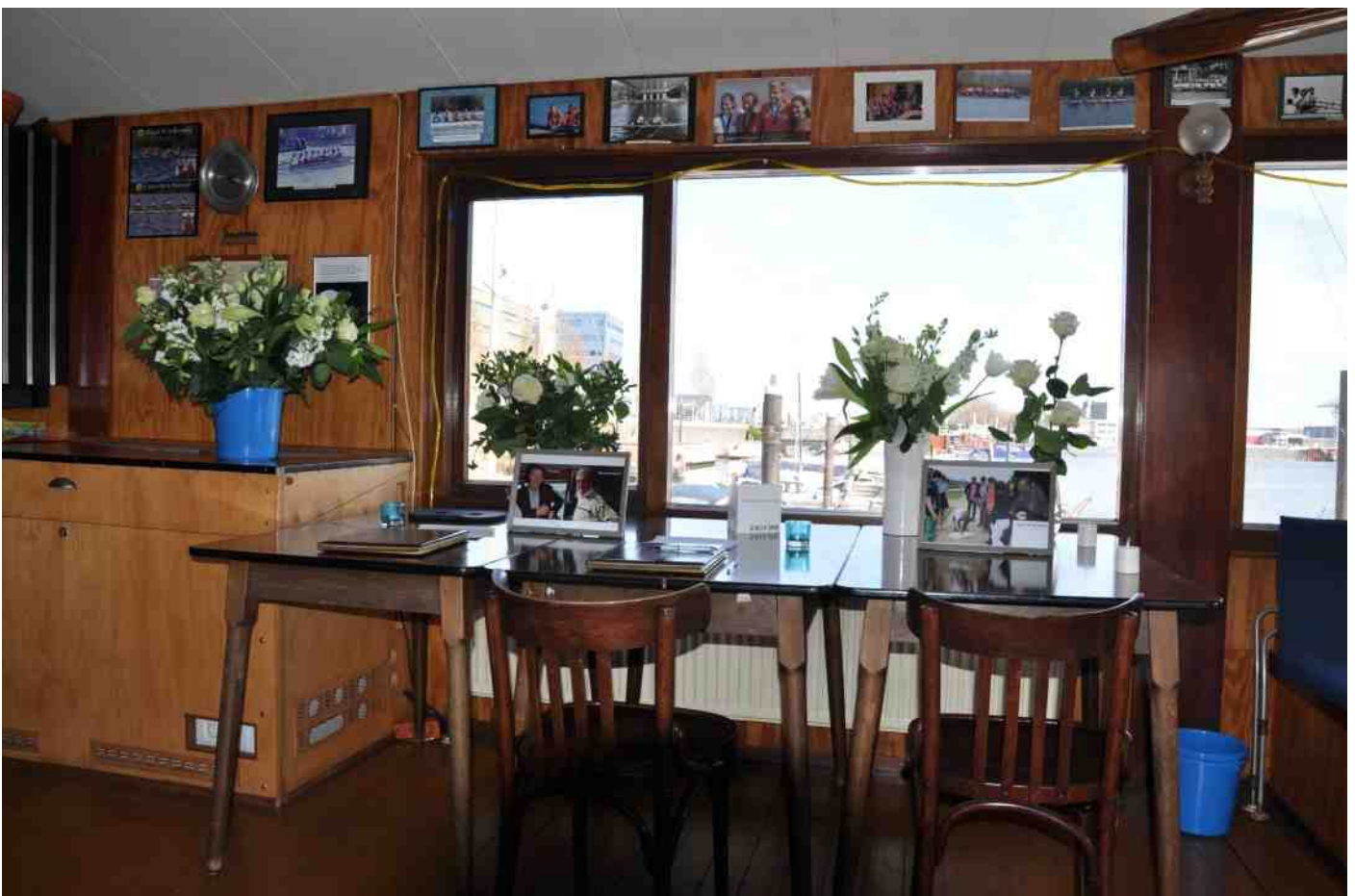
Als bestuur waren we met Rob bezig de statuten bij te stellen. Kees kreeg (als zeer actief roeier) tijdens de nieuwjaarsreceptie, het speldje dat hoort bij het 25-jarig lidmaatschap. Eduard was bijzonder actief bij het begeleiden en enthousiasmeren van de jeugd. Als vereniging missen we drie geweldige mensen. Ook voor de leden Esther en Rense, die het ongeluk overleefd hebben, is het een zeer grote klap. Ik wens iedereen veel sterkt en kracht toe.

Als vereniging moeten en kunnen we verder. Het 90-jarig bestaan gaan we vieren!

Natuurlijk zullen we dat met respect voor de verongelukten doen. Uit de Griekse mythologie blijkt dat Jason erg strijdbaar was, laten wij dat ook zijn. We proberen hetgeen gebeurd is een plek te geven en van de goede dingen die het leven heeft, te genieten. De wereld draait door en de zon komt elke dag nog steeds onverstoord op. We hebben vele enthousiaste vrijwilligers binnen de drie sub-verenigingen die enorm veel werk verzetten. Al met al zeker de moeite van het vieren van het 90-jarig bestaan waard.

Charles Lohnstein
Voorzitter R&ZV Jason

*Al 90 jaar kabbelt het water langs Jason voort,
ineens 3 gezinnen ernstig verstoord.
Vanuit de boot met 5 leden,
mogen er maar 2 verder leven.
We hebben de plicht om verder te gaan,
schouder aan schouder staand.*

Lustrumlied 2017

Lustrumlied R&ZV Jason
Melodie: My bonnie is over the ocean

In ochtenddauw of late uren,
Ik werk me zo graag in het zweet,
M'n oren en wangen die gloeien,
Zo sterk dat ik alles vergeet, vergeet.

Roeien, vermoeien, over het heldere watervlak.
Trainen die benen, zit klaar want we gaan nu van start,
pak pak...

Hoewel ik nog jong en ook klein ben,
Zeil ik iedereen snel voorbij.
Ik kijk naar m'n zeil en het vaantje,
En voel me zo vrolijk en vrij, en vrij...

Zeilen en peilen,
Waar is de wind en hoe vang ik hem.
Reven, gedreven, ga ik naar lei of naar loef, zoef zoef.

De boot is voor mij lekker chillen,
Aan nootjes en bier geen gebrek.
Ik ga me vandaag niet vermoeien,

Varen en staren, wat doet die vrouw aan de overkant.
Sturen en gluren, ik hoef lekker niet veel te doen,
broem broem.

Ja ik ga de wijde natuur in,
M'n kano en ik met z'n twee.
Ik rust aan de kant van het water,
Thee neem ik zelf wel mee, wel mee...

Pedd'len, je redden, ik drijf bijna weg,
er is sterke stroom.
G'nieten, 't gaat gieten, ik ben het nog altijd niet zat,
spat spat.

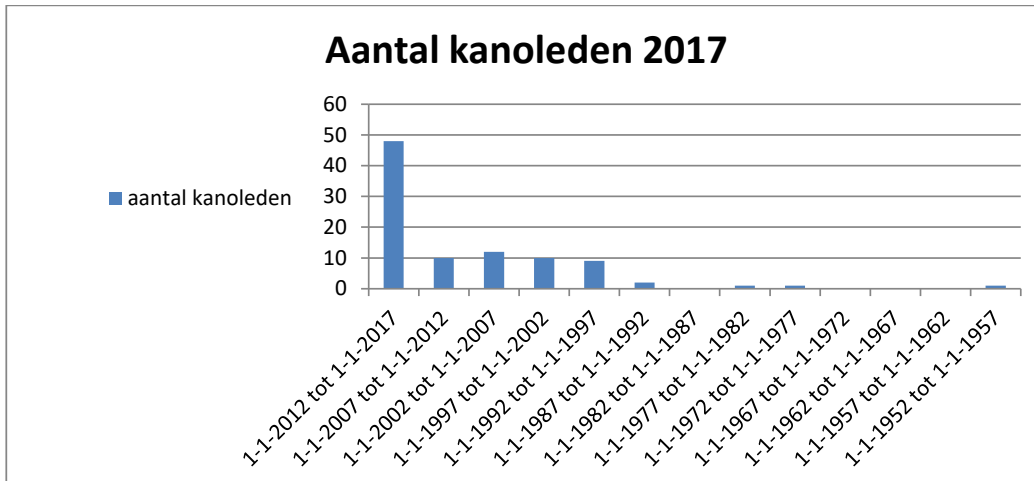

De vaart zit erop, ik wil drinken.
Een bitterbal gaat er wel in.
Met hem en met haar ga ik klinken,
Zet allen uit volle borst dit nu in:

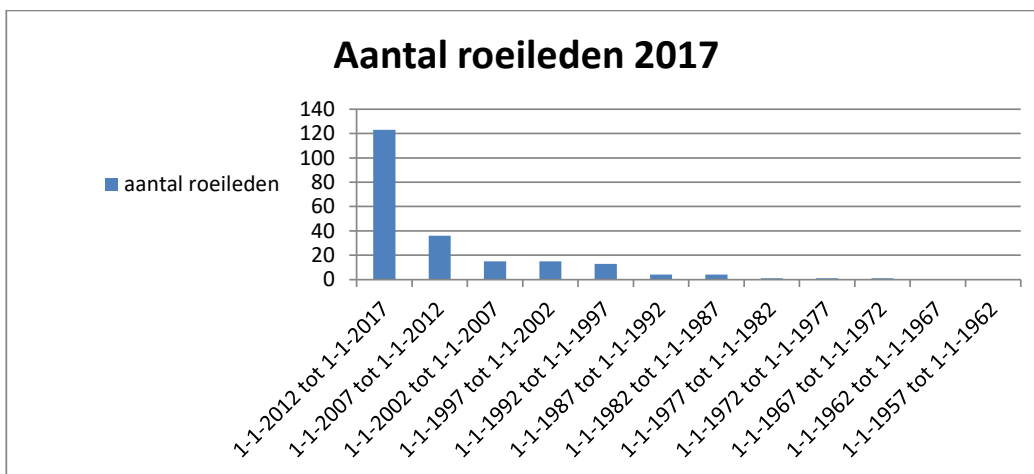
Jason oh Jason, hier langs de Rijn is het fijn te zijn
Jason oh Jason, met jou zijn we oh zo tevrede, hoezee!

Uit de database van de ledenadministratie zijn allerlei statistieken te halen. In verband met dit lustrumjaar is het wel interessant om wat feiten op een rij te zetten.

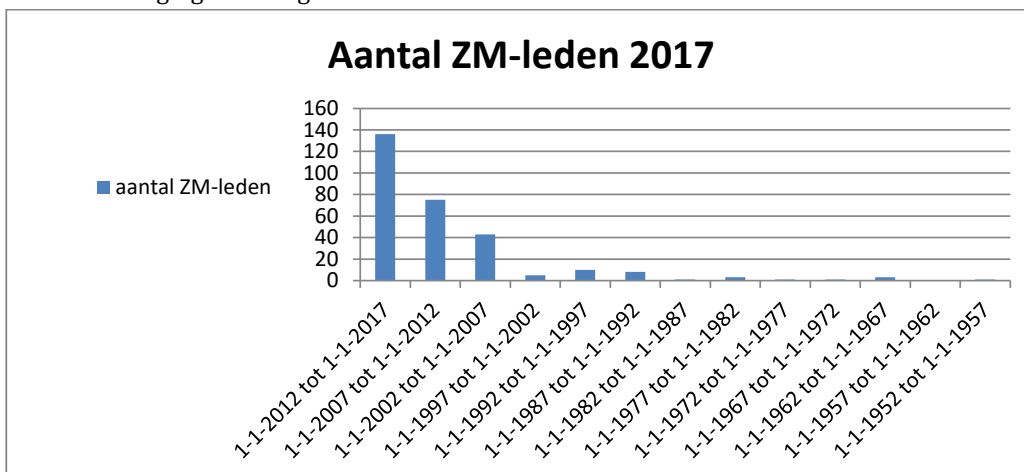
In de onderstaande 3 overzichten zie je de periode van aanmelding van de huidige leden.

De kanovereniging had begin 2017 94 leden.

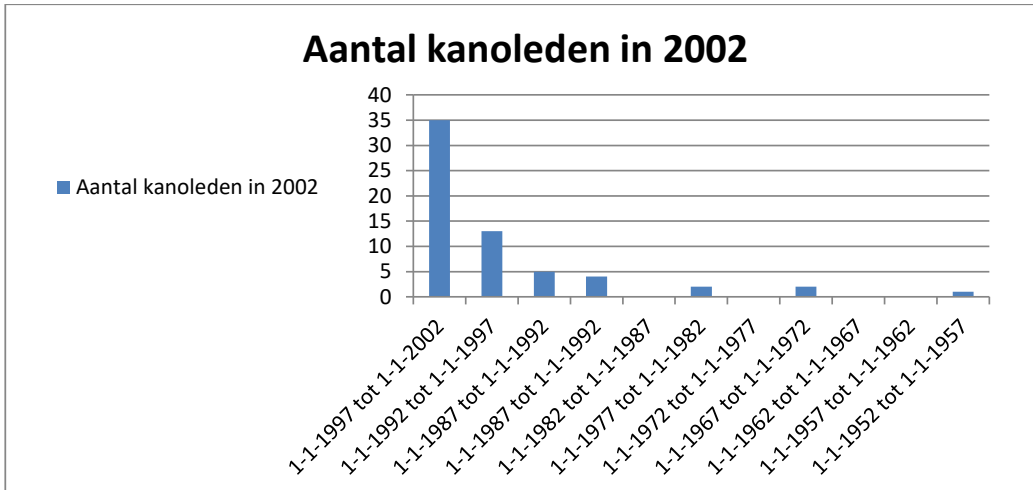
De roeivereniging heeft begin 2017 200 leden.

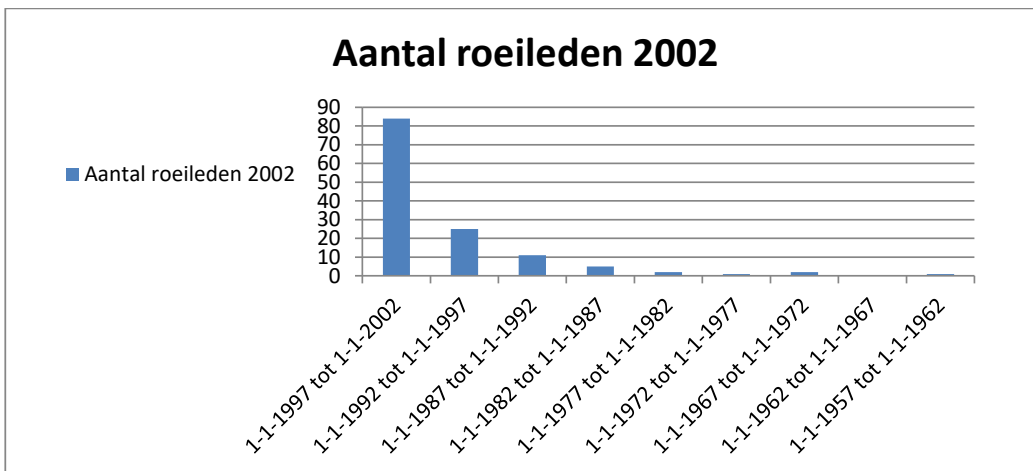
De Zeil- en Motorbootvereniging had begin 2017 287 leden.

Verder valt het op dat in alle gevallen de subverenigingen de laatste 5 jaar de meeste nieuwe leden hebben gekregen.

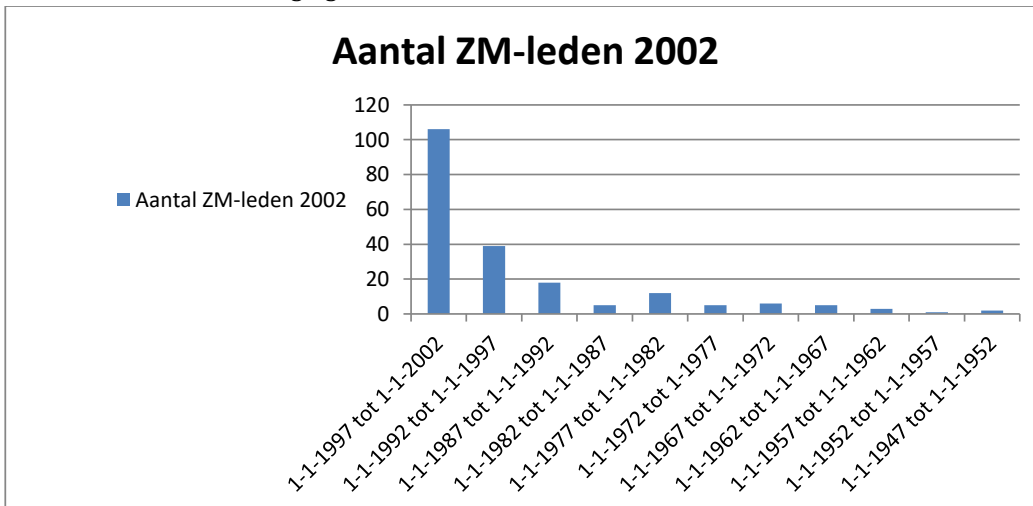
Om te onderzoeken of dit normaal is, heb ik grafieken gemaakt van de leden die in 2002 lid waren.

Dit waren 62 leden.

In 2002 had de roeivereniging 131 leden.

De Zeil- en Motorbootvereniging had in 2002 202 leden.

We zien dat ook in 2002 de meeste leden gedurende de laatste 5 jaar zich aangemeld hebben.

WATERSPORTCENTRUM ARNHEM

Watersportwinkel Arnhem

- winkel met 300 m² watersportartikelen
- diverse soorten gasflessen en Campinggaz®
- passantenhaven vlakbij het stadscentrum
- kraan capaciteit tot 16 ton
- Suzuki-dealer

info@watersportwinkelarnhem.nl
www.watersportwinkelarnhem.nl
Tel. 026 32 16 035

deep yachts

- onderhoud en reparatie van hout en polyester
- nieuwbouw met moderne methoden
- osmosebehandeling met Hot-Vac®
- scheepsinterieur en teakdekken
- jachtschilderwerk
- overdekte winterstalling

www.deepyachts.nl
info@deepyachts.nl
tel: 06 1584 1518
06 1442 2296

- aanpassingen en nieuwbouw voor mindervaliden
- motoren service
- elektra en hydrauliek
- diverse staalwerkzaamheden
- pechhulp op het water in Arnhem e.o.

www.scheepsaanpassingen.nl
scheepsaanpassingen@gmail.com
tel: 06 24 29 00 70

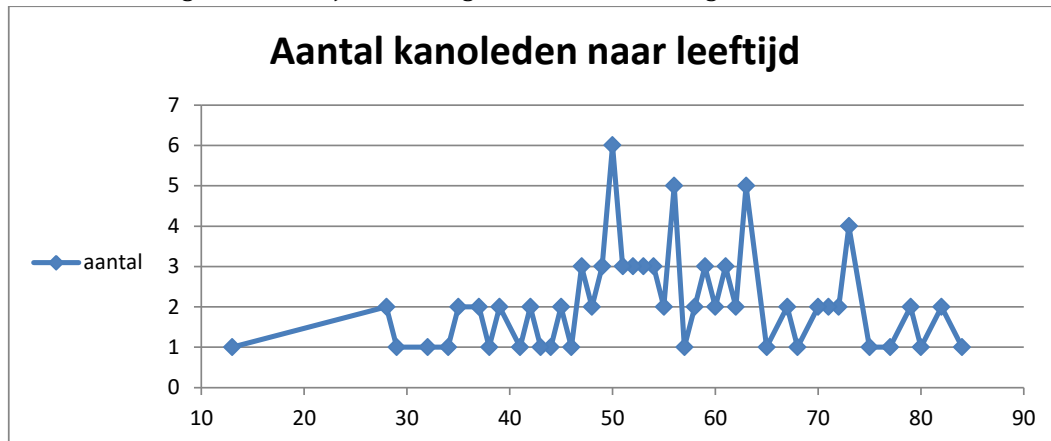
Alles voor de watersporter op één adres! Drie bedrijven bieden u een full-service pakket. Vakmanschap op alle gebieden.

**Stadsblokkenweg 1/1a
6841 HG Arnhem
(naast de N. Mandelabrug)**

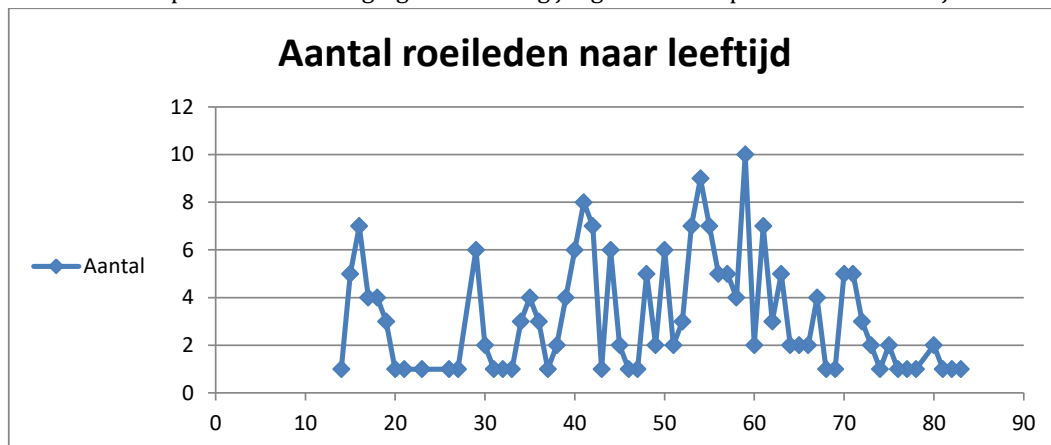
**DIESEL
TANKSTATION**

Verder kunnen we zien dat alle verenigingen flink gegroeid zijn in de laatste jaren: de kanovereniging 50%, de roeivereniging met 52%, en de Zeil- en Motorbootvereniging met 42%. Verder heeft de kanovereniging een zeer langdurig lid, evenals ZM.

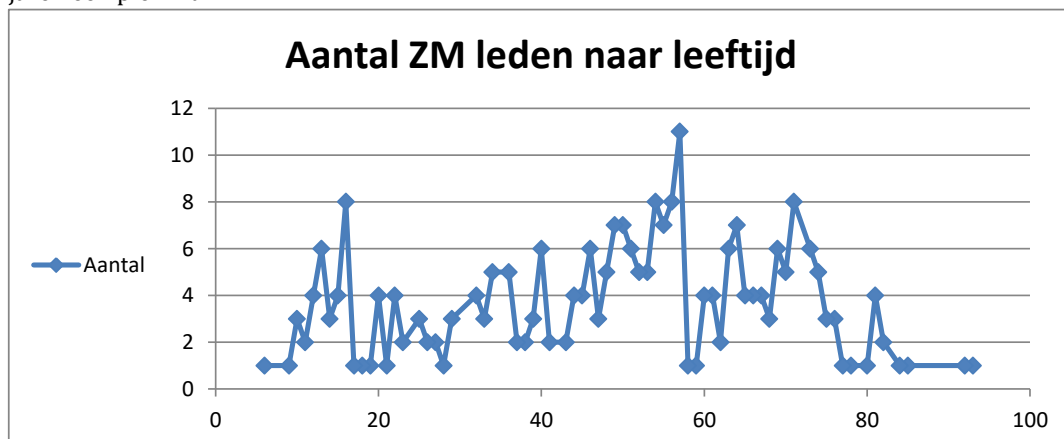
Er zijn nog meer statistieken te halen uit de database. Zo is het ook interessant om te kijken naar de samenstelling van de leeftijden. Dat is gebeurd voor de huidige leden.

Wat valt hier op? De kanovereniging heeft weinig jonge leden. De piek zit rond de 60 jaar.

De roeivereniging heeft een goed gespreide leeftijdsamenstelling. Wel valt op dat er bij diverse jaren een piek zit.

De ZM-vereniging heeft twee pieken. Een van 10 tot 20 jaar. En een brede piek rond de 60 jaar. Dat laatste komt overeen met het beeld dat ZM veel oudere leden heeft. Maar bij de eerste piek denk je dat dat door de jeugdzeilers komt, maar dat is de halve waarheid. Er zijn 9 kinderen van volwassenen lid. En er zijn 27 jeugdzeilers.

Afsluiting van de winter conditietraining roei-jeugd maart 2017.
 Voorste rij: Maarten Hodzelmans (stuurt ook veteranenacht)
 Middelste rij vlnr: Dorien Verspui, Olivia Riksen, Emma Jacobs, Nikolai van den Dungen (stuurt ook veteranen vrouwenacht) , Carmen te Wechel, Lina Schreuder.
 Achterste rij vlnr: Elias Luijten, Robin Weima (sinds 1-1-17 geen lid meer), Doortje Koldewei, Jori Broekema

Tijdens de conditietraining in het zaaltje aan de Bauerstraat in Arnhem is er tussen alle rondes in heel kort tijd voor een gesprek of om even een opname te bekijken. Waarom kijken de heren zo geamuseerd?

Als je aan de Twentsche winterspelen meedoet moet je vaak onaangenaam weer trotseren. Ook dit jaar was dat het geval. Leuk uiteraard dat de nog verse vrouwenacht meteen blik trok in hun veld.

Ploeg Hanneke in 2011, vernoemd naar hun coach Hanneke Schotman, die ongeneeslijk ziek werd en afgelopen februari 10 jaar geleden is overleden.
 Zij heeft de Noorman als donatie geschonken, met doel geschikte C4 voor junioren. Junioren kregen voorrang op die boot als er ook volwassenen de boot wilden afschrijven.
 Ook zeer enthousiast en met grote inzet voor roeisport. Heeft eerst een competitie damesploeg gecoacht, daarna junioren en weer later ploeg 'dames van Hanneke' . Ze coachte die ploeg deels samen met Pieter de Jong. En ivm gezin en/of werk zijn een aantal dames bij Jason tijdelijk weggegaan. Inmiddels zijn er een aantal weer terug en sinds lange tijd hebben we weer een vrouwenacht, die meteen weer goed heeft gescoord, net als in vroegere tijden. .

Wisseling R&ZV bestuur eind 2016. Secretaris en penningmeester erin, twee na 9 jaar eruit. Wie is wie?

Op het plaatje op pagina 10 staan: Frank Jibben (huidige secretaris), Charles Lohnstein (voorzitter R&ZV), Steven Gerritsen (huidige penningmeester), Erik Metz (voorzitter RV), Fany Tel (voorzitter KV), Beatrijs van den Brink (vorige secretaris) en Paul Koch (vorige penningmeester)

90 jaar Roei- en Zeilvereniging Jason; een rijk en turbulent verleden...

Dit jaar bestaat de Roei- en Zeilvereniging Jason 90 jaar. Een mijlpaal, die we op gepaste wijze gaan vieren. In dit nummer van het Jasonbaken kijken we terug op het verleden. Bij het 50-, 65- en 75-jarig bestaan verschenen heuse jubileumboeken, soms rijkelijk voorzien van foto's. Daar hebben we bij deze terugblik dankbaar gebruik van gemaakt. En voor de recentere historie hebben we ons oor te luister gelegd bij de mensen, die het allemaal hebben meegemaakt. Al met al een rijk en turbulent verleden van 90 jaren.

Hoe het begon

In 1927 vond een aantal -vast en zeker besnorde- Arnhemse notabelen, dat het tijd werd voor de oprichting van een heuse watersportvereniging. De oprichtingsvergadering vond plaats op 24 juni in wat toen heette Cafe-restaurant Royal aan het Willemssplein, waar nu Stan&Co zit, maar ook toen al 'the place to be'. De contributie werd vastgesteld op welgeteld 50 cent per maand. Dat was nog in het guldentijdperk; omgerekend naar nu is dat nog geen € 0,23 p.m. Maar liefst 74 leden meldden zich aan en daarmee was de Watersportvereniging Arnhem (ja, met dubbel ee) een feit.

De watersport stond in die tijd nog in de kinderschoenen. Eigen botenbezit was een zeldzaamheid, maar de liefhebbers konden in de toenmalige Oude Haven voor een dag een kano of zeilbootje huren. De bakermat van Jason is dus die Oude Haven, de plek waar nu de Blauwe Golven (een plek die er binnen een jaar heel anders uit zal zien) is en de oprit van de Nelson Mandelabrug. In het najaar van 1927 organiseerde de kersverse WV Arnhem in de Nieuwe haven haar eerste wedstrijd, voor kano's, wherries en jollen, gevolgd door een 'Soiree' in alweer restaurant Royal.

De vooroorlogse periode

In de Oude Haven had een antiquair, ene heer de Klark, een botenhuis, dat hij wel aan de watersportvereniging wilde verkopen. Zo kreeg in 1930 de WV Arnhem, voor welgeteld Hfl. 500,- (gulden dus), haar eerste botenhuis. Er ontstond in die tijd ook enig gedoe binnen de WV Arnhem, wat leidde tot een interne reorganisatie en een nieuwe naam: de Roei- en Zeilvereniging Jason.

In 1932 werd het botenhuis versleept naar de Nieuwe haven, naar de plek waar nu de jachthaven Valkenburg ligt. In het botenhuis werden rekken gemaakt, waar kano's en een paar wherries gestald konden worden. Binnen was er ook ruimte voor 4 ligplaatsen voor zeilbootjes en buiten het botenhuis was er plek voor nog eens 6 boten.

De oude haven in 1918, dus alweer een eeuw geleden.

De oorlogsjaren

In de eerste jaren van de Tweede Wereldoorlog werd er nog wel iets aan watersport gedaan, maar dat werd al gauw minder, zeker toen het varen op de rivier verboden werd. Leden doken onder, boten en motoren verdwenen en in september 1944 kreeg de haven van Jason de volle laag bij de Slag om Arnhem. Wat er nog over was aan boten, werd in beslag genomen of tot zinken gebracht. Ook het botenhuis met steigers en al verdween naar de bodem van de haven.

De opbouw na de oorlog

Na de oorlog, in 1945, moesten grote delen van Arnhem opnieuw opgebouwd worden. Dat gold ook voor Jason. Een klein groepje leden zette z'n schouders eronder. Boten, steigers en botenhuis werden letterlijk weer boven water gehaald en met de grootste moeite hersteld. Een uitzonderlijke prestatie in een tijd dat er gebrek was aan alles: geld, mensen, materialen, ... Al in 1947 werd het opgeknapte botenhuis weer terug naar de Nieuwe Haven versleept, naar de plek waar we nu nog steeds liggen. Aan de oostkant ontstond zodoende ruimte om wat steigers te maken.

De na-oorlogse bloei

In de jaren zestig en zeventig maakte de watersport in Nederland een stormachtige ontwikkeling door. Jason dus ook. Veel leden bouwden zelf hun bootje, van hout of van staal. Later volgden de eerste polyester zeil- en motorboten. Ook het roeien zat vanaf de jaren 50 in de lift. Medio jaren 60 telde Jason dan ook een top van 650 leden! Het aantal ligplaatsen werd uitgebreid door ook aan de westkant van het botenhuis een steiger te realiseren, maar dat was niet genoeg om aan de groeiende vraag naar een ligplaats tegemoet te komen. In 1964 werd daarom de 'dependance' in gebruik genomen en in 1977 werd die dependance nog eens vergroot, zodat Jason uiteindelijk zo'n 200 ligplaatsen telde.

In januari 1979 brak brand uit in de winterstalling van Jos Martens bij het Looveer, waar veel Jasonleden 's winters hun boot stalden; zeven boten raakten zwaar beschadigd en twee gingen geheel verloren.

Begin jaren 80 leefde de kanosport weer op. In 1983 kreeg Jason een kano-afdeling en in 1984 werd in eigen beheer een aparte kanoloods gebouwd.

Het nieuwe botenhuis

Medio jaren tachtig was Jason hard toe aan een nieuw clubschip. Voor een prikkie (Hfl. 75.000,-) werd een tweedehands voormalig winkelschip op de kop getikt, maar dat was achteraf een miskoop. Bij inspectie bleek aan het onderwaterschip het nodige te mankeren en de houten opbouw bleek niet alleen te klein om alle roeiboten en kano's te kunnen stallen, maar ook nog eens rot. Crisis, gevolgd door het opstappen van het voltallige bestuur en een nieuw bestuur, dat er het beste van moest zien te maken. Er was maar één oplossing: slopen van de oude opbouw, grondige reparatie van het onderwaterschip en een heel nieuw botenhuis en clubkamer opbouwen. Een klus die jaren duurde en ondanks de vele helpende handjes van alle leden toch Hfl. 175.000,- kostte. Op 20 mei 1989 kon echter de nieuwe behuizing feestelijk in gebruik genomen worden. Een tegeltablauw, aangeboden door de ereleden, dat nu nog steeds rechts van de bar hangt, herinnert aan deze mijlpaal.

Verhuisplannen

Als een rode draad door de geschiedenis van Jason loopt de zoektocht naar 'de nieuwe locatie'. Al vanaf het prille begin wordt er gezocht naar en gesproken over een andere plek, waar de leden van Jason beter en veiliger hun geliefde watersport zouden kunnen beoefenen. Menig voorzitter sprak in zijn voorwoord bij een jubileumboek dan ook de hoop uit, dat 'bij het volgende lustrum die wens van Jason vervuld mocht zijn'. Helaas. Plannen voor de Pleijpolder, de Rosandepolder, een locatie bij Rheden en de Westervoortsebrug, de haven van Arnhem die niet doorging, het

Gat van Bruyl en andere plekken in Stadsblokken--Meinerswijk; alle mooie plannen konden de afgelopen tientallen jaren vanwege onvoldoende geld of onvoldoende politiek draagvlak naar de prullenmand.

In de tussentijd werd de situatie in de Nieuwe haven steeds nijpender. In 1977 was de haven voor het laatst uitgebaggerd, maar in de jaren daarna slibte de haven steeds verder dicht. Een natuurlijk proces, maar door de ongezuiverde lozing van de Arnhemse riolering en de vervuiling van grote industrieën als de Billiton en de AKU/AKZO, werd baggeren van het vervuilde slib een steeds groter probleem. In- en uitvarende vrachtschepen stuwden het slib iedere keer richting Jasonhaven, waardoor bij laag water de haven soms helemaal droogviel. Op Hemelvaartsdag 1991 trok Jason aan de noodbel met een heuse blokkade van de haven. Ook al duurde de actie maar een uur, de kranten stonden er vol van. Rijkswaterstaat en de gemeente reageerden op de noodkreet door het plaatsen van een bord, waarop gewaarschuwd werd voor het gevaar van de vervuilde waterbodem. Pas in 1996 werd -na vele jaren ellende- de haven opnieuw flink uitgebaggerd en gesaneerd. Rond de eeuwwisseling ging de Westervoortsedijk rigoureuus op de schop om ervoor te zorgen dat Arnhemmers ook bij hoge waterstanden droge voeten zouden houden. Dat leidde tot jarenlange overlast en slechte bereikbaarheid, maar ook uiteindelijk tot een mooie nieuwe oprit en toegang.

De zoektocht naar een nieuwe locatie is mede ingegeven door een aantal aanvaringen, waarbij het botenhuis, de haven en/of schepen flinke schade opliepen. Zo ramde in december 1994 een passagierschip het botenhuis, vloog in februari 2009 een binnenschip bij het indraaien van de haven uit de bocht met 9 vernielde boten, waarvan 3 total-loss tot gevolg en was het op 29 november vorig jaar opnieuw raak, toen een tanker bij het uitvaren van de haven 'even niet oplette'.

Activiteiten

Bladerend door de historie van Jason zie je dat er tal van activiteiten werden georganiseerd, al naar gelang de opkomst en neergang van de vormen van watersport, waar onze leden zich mee bezig hielden, kanoën, roeien, zeilen en motorbootvaren. Sommige activiteiten kwamen op, maar verdwenen weer: de zeilwedstrijden, waaronder de Bylandwedstrijden, die vanaf 1947 34 jaar lang elk jaar met Pinksteren werden georganiseerd; ook de legendarische Arnhem-Wageningen-race, georganiseerd door buurvereniging VADA is niet meer; de vaartochten met gehandicapte kinderen van de Arnica-stichting; de Pinkstertochten naar Kleef; maar ook het stijloroeien voor meisjes en jongedames met een riem om de zoom van de lange rok om vooral maar geen blote enkel te laten zien,

Scheepvaartwinkel marine

Al het onderhoudsmateriaal voor uw schip vindt u bij Scheepvaartwinkel marine BV.

- divers assortiment bootlakken
- veiligheidsartikelen en reddingsvesten
- groot assortiment elektra
- touwen van diverse merken en diktes
- uitgebreid assortiment bevestigingsmateriaal
- gecertificeerd keuren van reddingsvesten

openingstijden:

maandag t/m vrijdag 08:00 - 18:00 uur | zaterdag 08:30 - 17:00 uur

groothandel in scheepsmaterialen

online kijken en bestellen: www.scheepvaartwinkel.com

Nieuwe Kade 17 | 6827 AB Arnhem | 026 44 56 597

behoort inmiddels tot de rijke historie van Jason. Maar er zijn ook de nodige activiteiten, die de tand des tijds hebben doorstaan: de intocht van Sinterklaas, als hij met zijn stoomboot in Arnhem aankomt, de zeil-, roei- en kano-instructies, de Elfsteden-roeitocht, de kanotochten in binnen- en buitenland, de zaaltrainingen op dinsdagavond voor de bikkels in de wintermaanden, de roeiwedstrijden met soms 'blik' en last but not least de feestjes, de gezelligheid en de sociale contacten. En vanaf de eeuwwisseling begon het besef steeds meer door te dringen, dat Jason aan het vergrijzen is. Toen al! Het werd steeds moeilijker om het bruisende leven van Jason voort te zetten. Om de jeugd binnen te halen, en dus te zorgen voor het nodige leven in de brouwerij, werd in 2002 besloten tot de oprichting van een aparte jeugdafdeling en werd op de dependance een jeugdzeil-instructievlot gemaakt, plus een eigen jeugdhonk in de portocabin.

Interne spanningen van alle tijd

Kenmerk van Jason is dat er door de loop der jaren sprake is geweest van alle vormen van watersport, waarbij elke vorm z'n groei en bloei meemaakte: eerst het kanoën en het zeilen in open boten, later het roeien en veel later het varen met kajuitzeil- en motorboten. Jarenlang kende Jason voor elke vorm van watersport z'n eigen afdeling, maar dat leidde ook al jarenlang intern tot soms grote spanningen. Grote gezamenlijke klussen, zoals de bouw van het nieuwe botenhuis medio jaren tachtig leidden tot mooie saamhorigheid, maar eerdere en latere discussies over grote investeringen in steigers, wedstrijdroeiboten of kanovoorzieningen leidden even zo goed tot heftige ledenvergaderingen. Daarbij komt dat elke vorm van watersport z'n eigen cultuur heeft en daardoor steeds meer z'n eigen doelgroep aantrekt. Begin deze eeuw groeide het besef dat één vereniging met een aantal min of meer zelfstandige afdelingen niet meer van deze tijd is en werd besloten tot verzelfstandiging van de afdelingen. Een moeizame opsplitsing en boedelscheiding volgde, maar in 2007 werd de nieuwe organisatie met een aparte Zeil- en Motorbootvereniging, een Roeivereniging en een Kanovereniging en een overkoepelde Roei- en Zeilvereniging een feit.

En nu anno 2017? Nu hebben we een gezonde en gezellige vereniging met drie actieve en goed functionerende 'sub'-verenigingen; klaar om over tien jaar ons 100-jarig bestaan te vieren. En wie weet zitten we dan wel op die al zo lang gewenste ideale plek.

Frank Jibben.

De dependance bestaat in deze vorm sinds 2017 niet meer. Het vlot dat opgebouwd is voor de plek waar de nieuwe roeiloods komt te liggen is gemaakt van een deel van de betonnen steigerdelen van het middenvlot.

Afbraak en opbouw, een dynamiek die bij elkaar hoort. Alles verandert door de tijd heen in een verschillend tempo. De nieuwe loods krijgt inmiddels steeds meer vorm.

Lustrumactiviteiten

Zaterdag 24 juni is het precies 90 jaar geleden dat de Roei- en zeilvereniging werd opgericht. Onze verjaardag dus! En dat vieren we met een feestelijke barbecue op het strandje van het tweede Rosandepoldergat. Alle leden zijn welkom, of je nu over het water of over de weg komt. Nadere informatie volgt, maar hou 24 juni alvast vrij.

Het lustrum zelf vieren we op zaterdag 9 september. Het programma voor die dag is nog 'under construction', maar het wordt vast een dag met spannende nautische activiteiten en de nodige gezelligheid. Ook vrijhouden dus!

Frank Jibben

Sinterklaas blikt terug

Voordat ik de ervaringen van Sint Nicolaas uit de doeken doe, wil ik jullie graag iets over de geschiedenis van Sint binnen Jason vertellen. Dan blijkt al snel dat we het hier over een al lange traditie hebben voor onze kleine peuters.

Ik ga met jullie terug naar de jaren zeventig en wellicht moet er nog verder terug gekeken worden, maar dan moeten we echt op zoek gaan naar de "oudheid". In die zeventiger jaren, er was toen ook veel jeugd, bouwden de leden zelf hun kano en of boten. Dat gaf een enorme boost aan het saamhorigheids-gevoel en zo kwam het idee om op de jachthaven Sint Nicolaas eens uit te nodigen voor al die kinderen.

Maar ja een Sint met Pieten inhuren was ook toen een kostbare zaak en daarom werd door een paar leden zelf een Sint Nicolaas pak gemaakt. Ere wie ere toekomt – Gerda Valen en waarschijnlijk nog een paar dames gingen aan de slag en zo werd boven alle verwachting een bijzonder luxe kostuum waar een Koning jaloers op kon worden in elkaar gezet. Het was gemaakt van donker rood veloursmateriaal (sommige huizen hadden die ook als gordijn in de kamer hangen), voorzien van wel drie "jurken"-wit en geel; sjerpen, koorden en touwen. Met dat tezamen was het "geraamte" klaar. De mijter werd van hetzelfde materiaal gemaakt evenals de losse sjerp. Alles afgewerkt met veel goud. Voor de goede man zelf een stel mooie witte handschoenen, een echte Sint Nicolaas ring en natuurlijk een bril om het grote boek te kunnen raadplegen.

Een hulp Sint Nicolaas vinden was een volgende hobbel: Wie kan en wil dat?

Ongetwijfeld zijn het er een flink aantal geweest in de afgelopen 50 jaar die de Sint hebben geholpen. Voor dat ik verder ga met deze Sint Nicolaas traditie, zal ik iets meer over mij zelf vertellen. In 1979 – een zeilboot gekocht - kwam ik bij Jason terecht en al spoedig gestrikt als redacteur van het bijna ter ziele gegane Japonbaken. Met veel hulp van dames leden werd het Baken weer opgepiept. Na een aantal jaren ben ik vervolgens als 2e secretaris in het Bestuur gekomen en heb daar samengewerkt met Richard Everdij en Pierre Veuger. Een leerzame tijd was dat.

Een flink aantal jaren daarna – heb ik de Bestuurskamer van Flip Deinum overgenomen en Jason het Millenniumtijdperk in geloodst. In de jaren erna, nadat er een complete structuurverandering had plaats gehad, ben ik opnieuw als algemeen voorzitter van de R&Zv Jason aan de slag gegaan. Na in totaal 14 jaar

In 2012 hadden we zelfs drie pietjes die de goede Sint assisteerden. Altijd weer een kleurrijk feestje. In 2016 waren er helaas veel te weinig aanmeldingen om Sint naar Jason te lokken. Betekent dit het einde van een lange traditie op Jason?

als voorzitter achter de bestuurstafel veel mooie en vooral leuke dingen te hebben meegemaakt was het genoeg. Ja, ja maar dat vonden anderen blijkbaar niet, ...

Een telefoontje van Beatrijs v.d. Brink, de toenmalige algemeen secretaris, die namens de Sint mij vroeg om de rol van hulp Sint Nicolaas te willen vervullen. "Mmmm, nou zeg, dat is niets voor mij", dacht en zei ik. Ach ja wel, gewoon doen, zei ze,.... "je kunt 'ut'. "Dus, Rob Gerritsen, met al je kennis van de leden en de Jason geschiedenis, jij bent onze man hoor",...

Nu, voor dit Lustrum nummer, bij deze mijn vijf jaar Sint Nicolaas verhaal voor u maar eens in het daglicht brengen.

Wat vond er allemaal achter de schermen plaats, hoe reageren de kinderen gezien vanuit de ooghoeken van de Sint, hoe kon ik de leden als Sint te "grazen" nemen.

Ik dacht dat is wellicht best wel leuk en ging aan de slag.

In de kleedkamer

En daar sta je dan, dozen vol met kleding w.o. drie jurken, een grote mantel (eng ding hoor), sjerp, ringen handschoenen en niet te vergeten het heiligdom DE MIJTER.

Alles uitzoeken en ook nieuwe Pieten om je heen lo-

pend met een blik in de ogen van "wat moet ik doen en die potjes met zwart".....

Eenmaal de kleding aan en het verbaasde mij, zat ik in de rol van Sint Nicolaas. Daarbij geholpen door m'n partner en natuurlijk Beatrijs. Behalve de mijter, die had ik nog niet op en was het laatste element in de gedaantewisseling. Eenmaal opgezet werd ik rustig als een bezadigde Sint en begon zowaar de Pieten te helpen en hen van tips te voorzien. Vooral je eigen rol gaan invullen en LOL maken.

Die verkleedpartij geklaard, maakten we een plan. Welke Piet zou de zak dragen en wie het boek van de Sint. Sint bekeek met belangstelling de inhoud van het boek en wat schrok hij : 23 kinderen met tips en beschrijvingen van de ouders erbij, pff en opnieuw kreeg ik het wat benauwd.

Dus de mijter maar op zijne eminenties hoofd geplaatst en voelde mij een echte Sint vergezeld van mooie en vrolijke Pieten en,... lachende hulptroepen in de kleedkamer

Een en al hilariteit .

Op de gang renden de kinderen – niet wetend wie er achter de kleedkamerdeur stonden. Wij stonden echt te popelen om van start te gaan.

Vanuit de clubkamer klonk al luid "Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht". De kleedkamerdeur werd wijd open gezet en daar gingen we dan.

Zoals dat van een Bisschop verwacht wordt, schreed ik voorzien van staf naar de ingang van de Clubkamer, ietsje bukken en ja hoor daar was dan de Sint.

Clubkamer vol met kinderen, ouders, leden vrienden en vele anderen. Met een waas voor de ogen ging ik naar binnen en voelde mij echt Sint Nicolaas. Handenschuddend van kinderen en ouders had ik eindelijk mijn "troon" gevonden en nam plaats.

Rondkijkend zag ik al die koppies en ook gespannen ouders.

Luidkeels werd er gezongen en ging het grote boek open.

De transpiratie liep mij over de rug, met naast mij nog enigszins gespannen Pieten. Dus Piet laat ze nog eens wat leuks doen, zei de Sint en allerlei acrobatiek kunstjes en liedjes kwamen ten tonele.

Het werd iedere keer weer een groot en bijzonder gezellig feest, waarbij ook de oudere leden door de Sint werden geroepen. Adriaan Valen bijvoorbeeld, een van de oudste zeilleden werd verzocht een Sint Nicolaas lied te zingen. Onder veel hilariteit lukte hem dat ook nog. Hulde!

Zo was er na afloop van een van de feesten ook nog een klein meisje dat met een beteuterd gezicht en de

vinger omhoog stekend aan Sint kwam vragen:

"Sint Nicolaas", ik heb nog geen pakje gekregen." "O jee", zei de Sint, meisje toch we zullen Pieterman eens vragen en ja hoor er zat nog een cadeautje in de zak (De hulpcommissie was haar vergeten of de moeder was te laat met opgeven) en een blijde glimlach kwam op haar gezicht.

En dan kwam het moment dat de goede Sint weer verder moest in deze drukke tijd. Samen met Pietermannen en onder luid gezang vertrok de Sint weer. Iedereen een hand geven en soms een dikke knipoog van "je weet wel", schoof ik dan de clubkamer uit.

Op de gang aangekomen was het een diepe zucht en zat de twee uur er op. In de kleedkamer snel de kleding uit (heet) en ons wassen. Als Sint was ik natuurlijk snel klaar, maar de Pieten stonden nog wel even hun gezicht onder de kraan wassen. Wat een spul is dat. Toch ook hulde voor alle Pieten in deze jaren.

Terug in de clubkamer en zittend aan de bar, weer in eigen kleding, werden diverse drankjes aangeboden. Een van de leden maakte een rake opmerking "Hey Sint, je mag die broekklemmen wel van je broek halen. "Stik zei ik vergeten".

En een oudere roeidame, een oma van een van de kinderen, kwam langs en vroeg aan me "was jij nou de Sint"?

Een mooier compliment kon ik niet krijgen en daarmee afsluitend een traditioneel Sint Nicolaas feest op Jason

Ik hoop dat de huidige leden naar de toekomst dit mooie feest weer een boost gaan geven, want het is voor oud en jong altijd weer bijzonder gezellig.

De groeten uit Spanje
Sint en Pieterman

Is deze kleuter niet erg uit de kluiten gewassen Sint? Adriaan wilde best een liedje zingen voor de Sint.

Klussen in huis waar u niet aan toe komt?

Ik kan ze voor u doen!

Uw tuin heeft onderhoud nodig?

Ik kan u helpen!

Vragen over pc, tablet of smartphone?

Ik kan u wegwijs maken!

Tegen een schappelijk tarief

Bel of mail: Peter van Velze

Tel: 06 – 81 59 23 61

E-mail: info@kamielsklussen.nl

www.kamielsklussen.nl

KvK-nummer: 64698785

SLAGERIJ

Fa. J. J. Evers

Kerkstraat 14 - Tel. 026-4421559

ARNHEM

Uitgebreide sortering Fijne Vleeswaren

Dealer van o.a.

Highfield
Kalf
Lodestar
Oudhujzer
Talamex
Topcraft
Yamaha
Zodiac

BOOT- EN KAMPEERSHOP
Uw recreatiespecialist voor elk seizoen!

Recreatie op uw boot of op de camping? Rutgers Recreatie heeft alles in huis om er nog meer van te genieten. Een groot assortiment boten, kampeerbodigheden, accessoires en onderdelen ligt voor u klaar. En alle onderhoudsmiddelen om uw recreatiemiddel in topconditie te houden. Tegen aantrekkelijke prijzen. Wilt u iets speciaals? Wij bestellen het voor u. Ook voor vrijblijvend advies bent u bij ons altijd welkom.

TIP: neem ook eens een kijkje op ons Occasionplein!

Rutgers Recreatie
Koestraat 5a
6988 AA Lathum

Tel. (0313) 63 14 76
Fax (0313) 63 12 00

www.rutgersrecreatie.nl
info@rutgersrecreatie.nl

Jeugdzeilen bij Jason

Inleiding

Jarenlang had Jason twee Centaurs, waar instructie mee werd gegeven. Maar het onderhoud haperde. Dus op een gegeven moment waren ze afgeschreven en werden ze in 1996 verkocht.

Het bestuur bedacht in 1997 dat er toch weer jeugdzeilen opgezet moest worden. Maar het is duidelijk dat er wel een goed plan op tafel moest komen.

Vorbereiding

Paul Koch, Hans van Beekhoven en Marion Glaudemans gingen het plan ontwerpen. Marion had ervaring

met optimisten op een zeilschool in Friesland, dus die ontwierp de lesindeling.

Na twee jaar en steeds de ALV over de vorderingen vertellen, werd het plan in september 1999 goedgekeurd.

Start

We begonnen dus in de winter van 1999-2000 met het aanschaffen van 6 Optimisten en het maken van een instructievlot. We planden 4 lestijden, en die kwamen allemaal vol. Dus het was een schot in de roos van Jason.

In het najaar van 2000 hadden we nog geen opslagplaats voor de Optimisten. Hans van Beekhoven heeft de Optimisten met een paardentrailer opgehaald en deze bij zijn schoonouders in Loenen gestald. Fantastisch.

Wedstrijden.

Wij doen vanaf het begin mee aan de Combi-Oost wedstrijden in Giesbeek. Maar in 2000 en 2001 hebben we in september wedstrijden gehouden in de Malburgerhaven. Maar er kwamen maar weinig kinderen van andere verenigingen, zodat we daar maar mee gestopt zijn. De ouders kwamen er ook naar kijken, met het gevolg dat het instructievlot bijna zonk. We hebben toen ook een wedstrijd georganiseerd dat de ouders in een Optimist zaten.

Uitbreiding

In het tweede jaar kwamen er nog twee Optimisten bij, zodat we aan 8 kinderen les konden geven. Verder kregen we dat jaar een Porta Cabin, wat zomers als leslokaal functioneerde en waar 's winters de Optimisten in konden worden opgeslagen.

In 2009 gingen we met FJ's een vervolg training geven voor kinderen die hun CWO-3 in de optimist hadden gehaald.

Na een goedkeuring van de plannen, gemaakt door Robert Zwarts en Joost van der Linde, in een ZM vergadering hebben Robert, Paul Koch en Joost heel Nederland afgereden voor 4 goede en goedkope Flying Juniors: Rotterdam, Zoetermeer, Friesland en Drenthe.

Na een overwintering op de wal in Giesbeek hebben we de bootjes naar Arnhem gehaald voor een "check-up". Dat bleek hard nodig. Goed en Goedkoop gaan slecht samen zo bleek. 3 FJ's hebben we met beperkte reparaties bij Ronald Lever opgelapt. Nummer 4 heeft dat eerste jaar geen water gezien: Die FJ hebben we praktisch vanaf de bodem weer opgebouwd.

Gedurende dat eerste seizoen bleek dat de uitgevoerde beperkte reparaties, te beperkt waren. Nadat tijdens een oefening omslaan/oprichten van een van de boten het dek van de romp scheurde, eindigden we dat seizoen met 2 varende boten.

In de opmaat naar het tweede FJ seizoen hebben we alle boten fors gerenoveerd, wederom bij Ronald Lever. De harde arbeid van vele weekenden en avonden schuren, slijpen, lamineren en lakken betaalde zich dubbel en dwars terug: van een veelkleurig opgelapt setje bootjes gingen we naar een strakke vloot van 4 in Jason Blauw/Wit gestoken Flying Juniors. Met, dankzij een sponsordeal, de naam "Jason" duidelijk in de zeilen. Voor de start van het 2e seizoen hebben we de boten officieel gedoopt tot Forel, Brasem, Baars en Zeelt.

Volgens mij was het ook in dat 2e seizoen dat een van de zaterdagmiddag lessen is vastgelegd door een schilder. Het olieverf doek is aangeschaft en hangt nog steeds in de clubkamer.

Ervaringen

anekdote door Rob Wickerhoff

Op het eind van een leuke zeilles werd besloten een zeilwedstrijdje te organiseren. Tijdens het bespreken met het team waar de pionnen het beste konden worden uitgezet kwam er schoorvoetend een van de jongens dicht bij mij staan. Hij was schat ik ongeveer 8 jaar.

Het ventje kwam dus naar mij toe en leek mij iets te willen vertellen. Ik boog mij voorover waarop hij mij op zeer zachte toon, bijna fluisterend, vertelde dat hij

liever niet wilde meedoen aan het wedstrijdje zeilen. Ik keek hem aan en dacht zijn schuchterheid weg te kunnen nemen door te zeggen dat hij dan toch gewoon lekker ergens 'achterin kon gaan hangen' en het geheel op zijn manier kon doen, want het ging toch om het plezier in het zeilen?

Wel, zei hij draaiend aan zijn haar, het probleem was dat hij geen fijn gevoel kreeg van meedoen aan wedstrijdjes want voor hem gold dat hij dan altijd moest WINNEN! Hé, dacht ik, wat een verrassende wending en voelde met hem mee want ik begreep ineens dat een winnaars mentaliteit ook een keerzijde kan hebben.

Paul Koch

De jeugdzeilertjes komen niet zo vaak in de clubkamer, omdat ze leskrijgen in de speciale ruimte daarvoor op de dependance in de haven waar ook de bootjes liggen. Echter op Bezem in de mast, ieder jaar in april, komen ze na het poetsen ook gezellig een broodje mee eten.

Ronald Lever is een van de vaste begeleiders in het jeugdzeilen. Zelf heeft hij een markante boot zonder zeilen waar sommige Jasonleden graag op meegaan op een mooie zomerse dag.

Kees Joesse

Kees was sober voor zichzelf en zorgzaam voor de ander of dat nu een mens of een dier betrof. Daarnaast was hij een belezen Neerlandicus.

Afgelopen nieuwjaarsreceptie kreeg Kees het speldje van het 25-jarig lidmaatschap van Jason uitgereikt. Kees roeide graag en hij genoot van de altijd wisselende rivier, de Hollandse luchten en van de natuur, niet in de laatste plaats van de vogels. Hij roeide bij Jason maar zeilde ook al zijn hele leven. Een watersporter puur sang. Goed georganiseerd; zijn zeilboot altijd op orde en voorzien van vele eigengemaakte "handigheidjes".

Kees hield van stromend water. Begonnen in de kano in het oosten des lands en vertrouwd met de Biesbos genoot hij evenzeer van de Zeeuwse wateren en van de Waddenzee met haar getijden, de atlas met stroomtabellen altijd onder handbereik. Juist dat stromende water is hem fataal geworden.

We zullen Kees missen als roeier en Jason-lid maar vooral als mens: vrolijk, jongensachtig, authentiek en integer.

Willard Rijnberg

Zaterdag 11 maart leek een mooie dag te worden voor de RV-leden die een start maakten met de houten opbouw van de nieuwe roeiloods die op dat moment nog bij scheepswerf Misty in de nieuwe haven lag niet heel ver van Jason vandaan. Na de koffiepauze aldaar ontspon zich het drama op de Rijn waarbij drie geliefde leden tijdens hun roeitocht vlakbij het pontje bij Huissen verongelukten. Een enorme impact voor onze vereniging en allen die dichtbij hen staan.

Im Memoriam Kees Joesse (1945-2017)

Januari 1987 kwam Kees samen met zijn echtgenote Anneke en zoon Pieter in Arnhem wonen. Kort tevoren was hij rector geworden van het Stedelijk Gymnasium Arnhem. Hij heeft die functie met verve vervuld tot hij op 1 april 2001 directeur werd van de Koninklijke Nederlandse Heidemaatschappij, een adviseursnetwerk dat zich inzet voor sociale burgerinitiatieven en om ondernemingen met een sociaal doel een stap verder te helpen. De meeste van deze projecten hadden te maken met leefbaarheid, natuur, landschap, duurzaamheid en milieu; allemaal onderwerpen waar Kees aan verknocht was. Toen hij op 1 april 2010 afscheid nam van de KNHM bleef hij dan ook actief in vele maatschappelijke functies. Door zijn bescheidenheid wisten vele van onze leden dat niet.

Rob van den Heuvel

Im memoriam Rob van den Heuvel (1956-2017)

Op 11 maart 2017 verloren wij onze roeivriend Rob van den Heuvel tijdens een tragisch roeiongeluk op de rivier.

Rob kwam bij Jason om te roeien, zo vertelde hij bij zijn aanmelding. Welnu dat gebeurde, bijna elke ochtend om zeven uur, wanneer Arnhem nog sliep, stapte Rob in een skiff om zijn baantjes te maken. Voor hem een goede start van de dag voordat hij naar zijn werk bij de rechtbank ging.

Bij de vraag of hij bereid was om in het bestuur plaats te nemen, zei hij dat graag te doen maar dan wel een beetje op de achtergrond. De functie van secretaris leek hem wel wat. De organisatie en het papierwerk was aan hem goed besteed. Alles wat hij onder ogen kreeg werd beoordeeld, gerangschikt en opgeslagen. De laatste tijd was Rob betrokken bij het weer op orde brengen van statuten en regels binnen de vereniging.

Rob roeide al vanaf zijn studententijd in Utrecht en was actief lid bij Viking en ORCA.

Rob was wedstrijdroeier, rijnoeier, lid van de rijnstuurcommissie, lid van de examencommissie en secretaris van onze roeivereniging. Door zijn functie van secretaris was hij goed op de hoogte van wat er speelde binnen de vereniging.

We missen Rob voor alles wat hij voor onze vereniging heeft betekend, maar nog meer als persoon. Rob was een bijzonder, integer mens met een eigen gevoel voor humor, met zijn stroopwafels voor de roeiwedstrijden en zijn krachtige roeihaal.

Wij missen hem heel erg.

Erik Metz

Eduard van den Dungen

Im memoriam Eduard van den Dungen (1965-2017)

Op 14 maart 2017 overleed onze roeivriend Eduard van den Dungen na een tragisch roeiongeluk op de rivier op 11 maart.

Eduard heeft het roeien bij onze vereniging geleerd en was nog niet zo lang geleden lid geworden. Daarvoor kenden wij hem als enthousiaste en zeer betrokken ouder. Bij bijna elke training of wedstrijd was Eduard wel aanwezig en stond hij op het vlot. Dat werkte blijkbaar aanstekelijk. Natuurlijk moest hij zelf ook gaan roeien, werd lid en kreeg instructie. Hij sloot zich bij meerdere instructiegroepen aan om het roeien maar snel onder de knie te krijgen. Eduard had talent en leerde snel, wat ook door andere leden werd gesignaleerd. Al snel kreeg hij de vraag om plaats te nemen in de "jonge" heren acht van Jason, maar hij besloot eerst het rijnsturen op te pakken. Met wie hij ook roeide, ploegen of junioren, hij bracht energie over en enthousiasmeerde iedereen voor het roeien. Recent nog had hij het idee om met de junioren deel te nemen aan de komende Elfstedentocht in Friesland.

Van het roeien, het buiten zijn op het water, kon hij enorm genieten. Wat hem ook aansprak was dat op het water iedereen gelijk is, jong en oud, jongen of meisje, man of vrouw.

Zijn enthousiasme uitte zich niet alleen in het plezier dat hij zelf in het roeien had, maar ook in de actieve rol die hij bij het jeugdroeien vervulde. Bij de trainingen hielp hij coachen en bij wedstrijden was hij veelal ook van de partij. Regelmatig ging hij na het werk samen met zijn zoon nog even het water op.

Zijn enthousiasme voor de roeisport was aanstekelijk

en motiverend.

Eduard was een grote bron van inspiratie voor alle roeileden en in het bijzonder onze jeugdleden.

Wij missen hem heel erg.

Erik Metz

Een woord van dank

Een noodlottig ongeval

Op 11 maart jl. vond bij het Looveer te Huissen een noodlottig ongeval plaats met een C4 van onze vereniging. Twee van de roeiers hebben het ongeval overleefd, drie van onze leden hebben we helaas te vroeg verloren.

De verslagenheid binnen onze vereniging, de roeiwereld en alle andere betrokkenen is groot. Onze gedachten zijn in eerste plaats bij de overlevenden, de familieleden en vrienden van de slachtoffers.

Velen zijn bezig met de vraag hoe dit had kunnen gebeuren. Het lijkt een onwerkelijk en ongrijpbaar voorval, wat niemand ooit had kunnen bedenken. Zowel de officiële instanties, maar ook de roeivereniging zelf, zijn nog druk bezig met de nasleep van het ongeval. Er wordt zorgvuldig onderzoek gedaan naar de precieze toedracht. Het onderzoek zal enige tijd vergen en wordt zo spoedig mogelijk afgerond. Als vereniging zijn wij in samenwerking met een drietal andere roeiverenigingen en de KNRB een onderzoek gestart met als doel een zo helder mogelijk beeld van het ongeval te verkrijgen om daarna aanbevelingen te kunnen doen welke het veilig roeien op de rivier versterken. Over de uitkomst hiervan wordt u later geïnformeerd.

Direct na het verongelukken van de roeiboort, in de rouwperiode erna, en ook nu, hebben wij veel steun gevonden binnen en buiten de roeivereniging.

Onze dank gaat uit naar alle omstanders, die direct hulp hebben verleend of ingeschakeld. Ook zijn wij de Politie regio Arnhem, de recherche, Waterpolitie, Rijkswaterstaat, Brandweer, Ambulances, Traumadiensten, Slachtofferhulp en hun personeel erg dankbaar voor hun adequate handelen op de bewuste zaterdag en periode erna. Tevens danken wij de Gemeente Arnhem voor hun snelle respons en hulp bij het coördineren van alles wat op ons afkwam.

Het ongeval heeft een grote indruk achtergelaten in de gehele roeiwereld. De Koninklijke Nederlandse

Beatrijs van den Brink maakte deze photoshopversie ter nagedachtenis aan de overleden roeiers.

Oudlid Roderick van der Meijden, zilversmid van beroep, maakte spontaan bovenstaand gedenkteken, die momenteel in de prijzenkast staat totdat er een definitieve plek hiervoor is bedacht. Beatrijs maakte een symbolische photoshop, zie de tweede foto.

Roeibond en alle andere roeiverenigingen hebben ons een hart onder de riem gestoken, en bijgestaan waar zij konden. Dit heeft ons veel goed gedaan.

En uiteraard zijn wij de leden van onze vereniging en zusterverenigingen zeer dankbaar. De manier waarop eenieder op zijn of haar manier een steentje bij heeft gedragen in deze zware periode is ronduit bijzonder te noemen. Het verdriet heeft ons verbonden. We hopen van harte dat iedereen weer het plezier terugvindt in de roeisport, de vereniging, en elkaar.

Het bestuur van RV Jason,
Erik Metz, voorzitter
Monique Kuunders, secretaris a.i.
Kees Stuyt, penningmeester
Diederik Zuiderwijk, materiaalcommissaris
Michelle van der Linden, roeicommissaris

Laat ons juichen

"Een gedenkwaardige wedstrijd op de Head"

Voor het eerst sinds jaren zouden er 3 achten en 2 dubbelvieren de kleuren van Jason verdedigen op de Head.

Maar het noodlot sloeg toe op de Rijn en dompelde Jason in rouw. Op uitdrukkelijk verzoek van Lidy van den Heuvel en haar dochters startte de Herenacht wel.

Nadat we vrijdag afscheid van Rob hadden genomen tijdens een indrukwekkende bijeenkomst en de aanmoedigingen van Lidy in ontvangst hebben genomen verzamelden wij ons op zaterdag bij Jason om naar Amsterdam te gaan.

Er was ons regen en storm, kortom hondenweer, beloofd deze middag. De sfeer rond de wedstrijd was duidelijk anders dan anders, gespannen, de koffie smaakte niet; kortom het was geen gewone wedstrijd. Het opladen van de botenwagen ging redelijk snel vooral vanwege de regen. Nadat we de verlichting van de botenwagen aan de praat kregen, konden we op weg naar Amsterdam. Daar aangekomen is het altijd weer een crime om de auto op een veilige plek te zetten. Dat lukte niet al onze supporters. Aan het eind van de dag moest er toch iemand weer naar het depot voor weggesleepte auto's om zijn auto terug te kopen.

Snel werd de boot opgerigged en de sticker met de tekst "In memoriam Rob, Kees en Eduard" erop geplakt. Het hield maar niet op met regenen dus dan maar in de miezer de sticker geplakt. De huid daarbij halfdroog houdend door erboven te hangen en via droog maken, plakken en weer droog maken en zo verder kregen we de stickers er op. Voldaan keken we naar het resultaat want het zat er netjes op.

Voor de wedstrijd, na de bespreking van de te volgen tactiek, kregen we van Maarten in de traditie van de ons ontvallen Rob van den Heuvel stroopwafels.

Voorbespreking

Donker weer zo passend bij het gevoel van verlies.

Support

Ondertussen was er een grote supportersschare gearriveerd die ons een hart onder de riem heeft gestoken tijdens het roeien. Allen hartelijk dank daarvoor. Ook tijdens het oproeien kregen we vanuit verschillende boten blikken van medeleven over wat onze vereniging en haar leden is overkomen. Van de supporters begrepen we dat dat ook langs de kant gebeurde. Het is plezierig te merken dat mensen meeleven.

Het was eind van de middag dat we gingen oproeien naar de start van de wedstrijd.

Regen maakte plaats voor droog weer en de wind ging liggen.

Het werd zowaar aangenaam roeiweer.

We gingen snel van start en zeker de eerste 6 km van het in totaal 8km lange traject werd er zeer geconcentreerd gevaren. Een van onze vaste supporters vertelde dat hij dit de beste wedstrijd vond, die hij van ons gezien heeft.

Jeugdroeilid Maarten stuurde ons vlekkeloos door de bochten. Terwijl stuurlieden soms de neiging hebben wat te abrupt te sturen verstaat hij de kunst ons geleidelijk door zelfs de scherpste bochten te loodsen.

Bij de grote bocht ging het even wat minder, van tevoren was afgesproken daar bakboord best te geven in verband met de wind, maar toen het commando kwam waren er teveel stuurlieden in de boot. De concentratie was even weg, wat zich direct in de snelheidsgrafiek liet zien. Na de Naald op 1,5 km van het einde werd het ritme weer beter en persten we er nog een duidelijke eindsprint uit. Het tempo ging naar de 32 toe, en wat minstens zo belangrijk was, de snelheid ging mee.

Aan het eind waren we moe maar tevreden over wat we hebben gedaan.

Zelfs het resultaat was prima, de ploegen voor ons

De acht heeft met een rouwband om geroeid. Ook Orca, waar Rob van den Heuvel erelid van is, roeide met deze zwarte band om.

waren wel iets meer uitgelopen dan we wilden maar een 4e plek in ons veld en 5e overall is niet slecht. Maar de ploegen achter ons bleven ook iets verder achter. Kortom we gingen relatief iets sneller dan vorig jaar.

Daarna in de regen de boot opladen. Na een douche en een biertje weer terug naar Arnhem.

Wim Jan Ligtenberg

Eindfoto van de heren acht met supporters op de gedenkwaardige dag op de Head in Amsterdam im memoriam van Rob, Kees en Eduard.

Toeren, herinneringen aan een nog niet zo lang verleden

Het was ongeveer in het jaar 2000, dat Anneke Brussel en ik de enige leerlingen waren bij Jason, en heel goed les kregen van Renate en Frans. Jelleke kwam er later ook nog bij.

We hadden ons eerste roeidiploma gehaald, en Renate verraste ons: we mochten met haar mee naar roeivereniging HET DIEP in Steenwijk, voor een toertocht in de Weerribben. Iedereen kende haar daar; dat bleek toen we er aankwamen. Er ging

prachtig roeiwater voor ons open door heel Nederland, en we verbaasden ons over de mooie botenloodsen en chique clubkamers van de andere roeiverenigingen. Een kleine greep uit de bijzondere, en plezierige toerervaringen die ik me herinner.

Anneke en ik schreven ons in het begin samen in voor toertochten van de jaarlijkse toerkalender en als we er aankwamen zeiden we dat we niet konden sturen, oh, dat was geen probleem: we kregen een stuurman/vrouw mee van de vereniging.

Renate regelde een tocht op de Linge: voor het eerst kwam ik Marijke de Bruine tegen, en Lies v.d. Waals, en kwam ik erachter dat het de gewoonte was om bij een toertocht sherry met druivensap te schenken rond koffietijd. (volgens Lies)

Een eerste tocht in Noord-Holland met Aatje, Ada, en Jo: wat voelde ik me ongelukkig toen ik bij het uitstappen tussen wal en schip viel en ook nog het blad van een riem kapot traptte. Waar kwam toch dat droge ondergoed etc. ineens vandaan, en de tape om de riem te plakken? En niemand die zich er druk over maakte dat ik zo stom deed.

Voor het eerst ijsvogels zien nestelen bij de tocht in de Biesbosch, en de bollentocht- waar waren toch de bollen: je rook ze wel, maar je zag ze niet. Avondtocht in de Amsterdamse grachten, vaak de slappe lach krijgen als we de zenuwen kregen van de plotseling opduikende rondvaartboten. Midwintertocht, ook in Amsterdam met lekkere borrels onderweg, en erwtensoep.

De SAIL in Delfzijl- kamperen op het terrein van Neptunus, en in een complete chaos terecht komen bij de vlootshouw, en daarna bij het uitvaren uit de zeesluis.

De Meietocht- 31 bruggen waar je platliggend onderdoor moest- au, au, die buikspieren, is dit echt leuk? Veel lekker eten, veel roeiliefhebbers, die zich inzetten om prachtige tochten te organiseren.

Jelleke Bakker en ik hebben jarenlang met plezier de toercommissie "gedaan", en ook alle tochten in het land gevaren. Jelleke ging verder met Marianne Scholten, expert in het organiseren van de tochten van de KNRB met het botenwagenproject, en nu is er Joyce van Londen, die op haar "eigen" olijke manier de vele nieuwe leden van Jason weer enthousiast maakt voor de toertochten.

Aly Bakker

Tjeerd Bouma, van zeilid tot kanolid

Tjeerd is van oorsprong een zeiler. Vanaf zijn 12e was hij in een zeilboot op het water te vinden. En in 1976 wordt Tjeerd lid bij de afdeling zeilen van Jason.

Tjeerd vertelt: De zeilafdeling was heel erg gezellig. In die periode heb ik veel zeilles gegeven. We hadden Centaurs en later ook de Optimisten, waar nu nog les in gegeven wordt.

In de tijd dat Tjeerd zeilde bij Jason, volgde hij een cursus kustnavigatie. Hij vond het erg lastig om het in de praktijk te brengen, maar na een vakantie in Zeeland met veel oefenen, had hij veel materiaal en kennis opgedaan. Tjeerd vertelt: 'Toen ik terug kwam van vakantie werd ik opgevangen door de toenmalige voorzitter Hans Moriën. Hij vroeg mij 'hoe is je vakantie geweest?' en ik vertelde enthousiast over mijn cursus kustnavigatie en de hoeveelheid materiaal ik inmiddels had en dat ik wel bereid was om voor de zeilers een cursus kustnavigatie te geven'. Het enthousiasme werd opgepikt en al snel gaf Tjeerd bij de zeilers cursussen kustnavigatie. 'Het waren cursussen van 10 avonden en ik heb er veel gegeven'.

Inmiddels was Rob Gerritsen voorzitter. Tjeerd: 'Hij verzocht mij om als opstapper met zijn boot buitenom naar Zeeland te zeilen. Via het IJsselmeer, Amsterdam, bij IJmuiden eruit en de zee op, naar Zeeland. Tijdens die tocht vroeg hij of ik de kustnavigatiecursus ook bij de kanoafdeling kon geven. Ik moest lachen.... op de Rijn, het IJsselmeer?...daar heb je dit niet voor nodig...en ik zei: 'sluit het maar kort met de persoon die er om gevraagd heeft, dan kijk ik wat er nodig is'.

Het bleek dat de voorzitter van de kanoafdeling met haar man lid was geweest van de kanoclub in Franeker. Daar organiseerden ze ieder jaar een tocht over de Wadden. Tjeerd: 'Ze vertelde mij dat daar dan een flottielje leider was die alles van navigatie af wist. Ze wilden zelf de kennis die nodig was om op het Wad te varen onder de knie krijgen.'

Tjeerd vond dat een mooie uitdaging en werd enthousiast. Hij had materiaal genoeg, maar had nog nooit in een kano gezeten. Hij vroeg zich af: hoe doe je dat met je kompas? En met je kaarten? Je hebt immers geen kaartentafel zoals op de zeilboot? Dus om zich te oriënteren deed hij zes zondagmiddagen mee met de zwembadtraining. En droeg zijn kennis over aan de kajakkers die het wad op wilden. Tjeerd: 'dat was in 1997 en sinds die tijd kano ik. Vroeger heb ik ook wel eens gedacht dat ik later wilde gaan roeien, maar achteraf ben ik blij dat het de kano is geworden. En nu we op het Riverparc aan het Rhedermeer

wonen, geniet ik samen met Greet van dit prachtige natuurgebied. Als we willen kanoën zitten we 10 minuten later al op de plas waar we mooie tochten maken en als we willen de IJssel op kunnen. Er is daar zoveel te beleven en te zien. Helaas kwamen we daardoor minder bij Jason.

Tjeerd is inmiddels al zo'n 41 jaar lid van Jason. Vorig jaar nog ontving hij de medaille voor 40 jaar lidmaatschap. Vertelt: 'het is wel grappig. De medaille is exact dezelfde als de medaille die ik kreeg bij 25 jaar lidmaatschap'.

Samen met Greet verzorgde Tjeerd zo'n 10 à 11 jaar de maaltijd bij de winterbijeenkomst. Een hele klus onder de bezielende leiding van Greet. Er werd altijd erg lekker gegeten. Het was elke keer een hoogstandje om de maaltijd op vier paar elektrische pitten voor elkaar te krijgen. De truck met de 'hooikist' werd toegepast. Water in de waterkoker heet maken, zilvervliesrijst en water in de pan. (één deel rijst en 2 delen water). Kort koken en daarna 20 minuten in de slaapzak wikkelen. En klaar is de rijst.

En hoe staat het inmiddels met het kajakkens bij Jason? Greet en Tjeerd zijn inmiddels geen officieel lid meer van Jason, maar nog wel begunstigers. Zo waren ze ook dit keer weer aanwezig bij de winterbijeenkomst. Nu niet als koks, maar als gast. Guusta sprak Greet en Tjeerd daar aan en vertelde over de kanoweek in juli, georganiseerd door Henk Boekschoten. Slapen aan boord van het Hotelschip Ali-B2 en mooie kano-tochten maken met een Jasinggroep. Dat sprak hen beiden aan en in juli gaan ze met een groep van 9 personen mee met deze, vast ook weer heel gezellige activiteit.

Ada Bot

Zwembadtraining met de kajakafdeling in 1986 in het openlucht zwembad Klarenbeek. Henk Boekschoten stapt in de twee persoonskajak.

1945. Henk Boekschoten met zijn vader en zijn oudere broertje in de kano.

Henk Boekschoten, al lid sinds 1978

Henk vertelt: ik was eerst lid van de roeivereniging, maar na een wintersportvakantie kwam ik terug met een knieblesure en daardoor lukte het roeien niet meer zo goed. Ik heb nog een tijdje uitsluitend alleen gestuurd. In die tijd begon de kanoafdeling te bloeien en maakte ik de overstap. In 1984 kwam de kanovereniging echt van de grond. In het oude vooroorlogse botenhuis was geen plaats genoeg voor onze kano's. Daarom werd het kleine kanobotenhuisje gebouwd. Er werden twee nieuwe kano's gekocht, van polyester. Het was de tijd dat polyester in opkomst kwam. Voor die tijd waren de meeste boten kano's van hout gemaakt'.

Het huidige botenhuis werd in 1990-1992 gebouwd. Dit werd een groter gebouw dan het vooroorlogse clubgebouw. Henk: 'Toen het gebouwd was, was het kleine botenhuisje dat de kanoërs gebruikten, niet meer nodig. Alle kano's konden aan de zijkant gestald worden. Het kleine botenhuis werd een werkplaats. Later, toen de kanovereniging groeide werd deze kleine loods weer in gebruik genomen'.

Henk peddelde al in de kano voor hij lid van Jason werd. Zijn ouders hadden bij Loosdrecht een kano. Het was een kano waar ook mee gezeild kon worden. Henk: 'De kano had een roer achter om te sturen tijdens het zeilen en een kastje aan de voorkant, daar schoof het zwaard in als je wilde kajakken en het kon weer omlaag als je wilde zeilen. De kajak was gebouwd van eikenhout, het was dan ook een redelijk zwaar ding.

De kanoavonturen van Henk begonnen al heel jong.

Henk: 'Mijn ouders namen mij al mee vanaf mijn derde. Ik werd opgeborgen in het boodschappen vak achterin. De kajak had een grote open kuip, Daar zaten mijn vader, moeder en broer. Mijn vader peddelde. Later kwam er zelfs nog een zusje bij in.

In 1984 was er aanvankelijk een roeister die de belangen van de kajakers behartigde. Henk: 'Els Zijlstra dacht ik. Later werd Arthur Balduuk, hij zeilde ook, degene die het kajakken en later het zeekajakken promoveerde'. In het begin was het meer een 'cluppie' zoals Henk het zegt. Eerst zo'n 25 leden, wat uitgroeide tot zo'n 40 leden. Henk: 'We hadden ook zwembadtrainingen in het openluchtzwembad in Klarenbeek. Onder leiding van Jan Vis. Ik heb er nog foto's van. Er is destijds ook een krantenartikel over verschenen'.

Henk heeft ook in het bestuur van de zogeheten kanoafdeling gezeten. Er waren geen speciale functies, ook geen beheer van de penningen. Henk: 'We moesten altijd bij de penningmeester van de overkoepelende vereniging vragen of we een boot mochten kopen. Gelukkig kunnen we er nu zelf over beslissen: de huidige structuur is beter'.

Henk vertelt dat er in die tijd vooral tochtjes gemaakt werden. Henk: 'Ed van Baaren wist veel mooie gebieden in het land waar we tochten konden maken. Met een vast team gingen we er elke keer op uit'. De clubavond op woensdag ontstond. Henk: 'In eerste instantie met maar zo'n twee of drie deelnemers. Langzamerhand werden het er wat meer. Maar er zat ook wel eens een dip in als er op dinsdagavond instructie gegeven werd'.

Die instructie was simpel: gewoon alleen de basisinstructie die gegeven werd door de leden die al konden kajakken.

Er werd veel gepicknickt op de strandjes en Willy Oberhofer stookte vaak een vuurtje. Al met al was het informeler dan nu. Henk: 'Het is nu meer georganiseerd en dat moet ook wel met zoveel leden. Zo werden de winterbijeenkomsten bij iemand thuis gehouden. We vonden het clubhuis te groot en daardoor voor onze kleine groep niet gezellig. En dan was er een diapresentatie met foto's van de tochten van het afgelopen jaar'.

Al met al een mooie tijd om op terug te kijken en te zien hoe uit dit 'cluppie', zoals Henk het zegt, een prachtige actieve en bloeiende kanovereniging is gegroeid.

Ada Bot

1993. Er was meer dan het sporten op het water. Touwtrekken, wie wint? Jasonfeest bij het Gat van Moorlag.

Elsje Heinsius, lid vanaf 1993

Elsje, inmiddels 81 jaar is al bijna 25 jaar enthousiast en actief lid van Jason. Helaas moest ze vorig jaar de kano aan wal laten liggen, omdat ze haar schouder gebroken had, maar het komende jaar is ze vast weer op het water te vinden.

Elsje over haar start bij Jason: Pita haalde mij over om te gaan kanoën. Mijn reactie: 'Nee dat is niets voor mij, dat kan ik niet'. Maar Pita hield aan: 'Joh, het is zo geweldig, ga een keer mee.' Uiteindelijk ben ik in maart met Pita en haar zus Ellie gaan oefenen in de haven. En daar ging ik bibberend de haven op en neer. Heen ging nog wel, maar toen we bij de andere kant van de haven weer terug moesten, durfde ik niet meer! ' Maar na de liefdevolle zorg en toewijding van Pita en Ellie en..... opgewarmd door koffie en extra warme kleren zijn ze terug gevaren, beiden ieder aan een kant van haar boot. Elsjes conclusie: 'Zie je wel, niets voor mij'.

Het jaar er na probeerde Elsje het weer. En nu ging het een stuk beter. En twee maanden daarna volgde er al een kampeertocht over de IJssel. Met o.a. Henk, Pita, Elly, en Hans, de hele IJssel af. Elsje: 'Dat is echt zo'n geweldig avontuur geweest. Met lekkende tent en geen goede slaapzak en dan toch nog enthousiast!!!!!! Op gegeven moment moesten we ergens water zien te halen. Pita en ik gingen op pad en hebben met ons allerliefste gezicht bij een boerin om water gevraagd. De reactie van die boerin zal ik nooit vergeten, met een brede armzwaai richting water zei ze: 'd'r is water zat, pak maar uit de IJssel'. Prachtig!

Elsje haalde haar KV-A o.l.v. Orlando. Elsje: 'Varen naar Wageningen, met Nico waar we o.a. ook moesten oefenen in het om slaan. Ik was eigenwijs, in het warme water van het zwembad wilde ik het wel doen, maar niet in het koude water van de Rijn! Het werd me niet in dank afgenomen, Bram was examinerator! Het examen was ergens op een grote plas bij Driel.

Daar moest het toch echt. En natuurlijk ging het goed.

Elsje bleek een stoere kayaker. Ze ging met veel tochten mee. Zo ook met slecht weer een tocht met Jason over de Beulakker Wiede in de buurt van Wanneperveen, Giethoorn, 'Ik was mijn spatzijsl vergeten! Wel water in de boot!! De Elf-merentocht in Friesland. Alle tochten met Pita, ook met Pita gevaren van Jason naar Winsum, plaatsje in Groningen bij Klaas Hofman, overgestoken van Hollum naar Ameland, overnacht bij Engelsmanplaat! waar we een grote dijk met onze kano's gemaakt hadden en angstig in de gaten hielden of de "dijk" die we met onze peddels met zand hadden verzwaaard het niet zou begeven'. Met windkracht 9 terug naar het vasteland, de meesten gingen om, maar Pita en Elsje hielden stand en ze werden als ware helden binnengehaald bij Zoutkamp! Henk Boekschoten was er ook bij. Daar waar het spannend werd door hevige golven, wist Elsje: 'Je moet niet bang zijn, ben ik ook nooit geweest. Goed met je billen op de bodem, dan zit je stevig en stabiel. Vertrouwen in wat je doet!'

Tot twee jaar terug was ze ook altijd van de partij bij het Sinterklaas inhalen: 'Altijd met een vast clubje, o. a. Henk B, Willie, Hans die ook altijd van de partij was en Josee natuurlijk die steevast voor ons een glaasje Sonnema Berenburg zorgde, dat we dan in afwachting van de goede Sint opdronken, lekker opgewarmd keerden we dan weer terug naar onze eigen Sint bij Jason! Bij wie Henk en ik op schoot mochten zitten toen we allebei 80 jaar werden' en Elsje en Henk een prachtige avond werd aangeboden, waarbij Guusta een grote rol speelde. En twee of drie jaar geleden heeft ze nog met Pita, Josee en Ellen in 't hoge noorden van Friesland gekanood. Ze haalden daar zelfs de kop van de Harlinger krant: "Een reunie na 25 jaar!" Elsje: 'Dat was niet helemaal waar, maar 't moest wel sensationeel klinken natuurlijk, dat 70+ dames dit vierden door een kajak tocht te maken! Klinkt echt heel spannend toch?'

Maar ook tochten in het buitenland: Noorwegen, een tocht rondom de Lofoten, met Jeoen en Ralf, 'de mooiste vakantie ooit!' En op haar 68e een prachtige tocht in het noorden van Vancouver Island langs verlaten Indianendorpen in Canada. Ze genoot er geweldig van. Haar kinderen hadden dat goed in de gaten en toen Elsje 70 werd en haar kinderen haar vroegen wat ze het liefste zou willen hoefde ze niet lang na te denken, samen met hen wilde ze deze kanotrektocht nog een keer maken,. Elsje: 'Daar kon ik hen laten ervaren wat ik daar beleefd en gevoeld heb, overnachten op een onbewoond eiland, beren gespot en tussen de orka's gevaren!' Overigens

waren ze bij Orlando klaargestoomd voor dit geweldige avontuur! De laatste jaren vaart Elsje met een groepje liever overdag. Het opladen op de trailer voor een tocht vindt ze te inspannend. Liever geniet ze van het zo de haven uit kunnen varen en heerlijk op een strandje te genieten met o.a. Willy en José en.... wie er maar langs komt varen.....Elsje: Ons eten en drinken altijd bij ons, bij mooi weer zit je gewoon op Hawai'.

Elsje heeft er leuke mensen aan overgehouden. Ze geniet van de foto's en de herinneringen. En zodra de schouder het toelaat gaat ze met haar groepje weer mee de Rijn op. Elsje: 'mijn speciale dank gaat uit naar Pita, aan wie ik dit allemaal te danken heb!'

Elsje Heinsius, Ada Bot

1992. Picknicken met de roeiers.

Bram en Lies Abrahams, 25 jaar lid.

In 1992 zijn Lies en Bram Abrahams bij Jason terecht gekomen. Bram vertelt: 'Ik werkte destijds in Ede. Mijn collega Judith van de Geer roeide bij Jason, dat doet ze trouwens nog steeds. Dat bracht mij op het idee om te gaan kanoën. Ik had het idee om met Lies in een twee persoons kano het water op te gaan', lacht: 'maar daar is uiteindelijk niets van gekomen.'

Bram fietste vanuit Ede in een flinke regenbui naar Jason: 'Pieta ving mij op en ik werd meteen in een boot gezet. Pieta verwachtte niet dat ik lid zou worden', lacht: 'ze vond me denk ik niet serieus genoeg'. Willy, José en Pieta waren voor Bram en Lies degenen die hen opvingen, het was een gezellige tijd. De club was niet groot, hooguit zo'n 25 leden. Als je lid wilde worden, ging één van de leden met je een paar keer de haven op en neer om te kijken hoe je het er vanaf bracht. En dat was het. Bram: 'ik kan me herinneren dat ik dat de eerste keer wel een heel eind vond. Wat was die haven diep zeg.' In die tijd hadden we maar twee boten: de Castor en de Pollux. Bram: 'O ja, en er was een twee persoonskano. Een hele grote brede

kano, heeft er nog jaren gelegen'

De instructie aan nieuwe leden was dus in het begin niet heel uitgebreid. Bram: 'Onze echte instructie verliep later via Peddelpraat. Sommigen van ons, zoals Ellen, Orlando en ik werden lid van Peddelpraat en leerden daar het echte kajakken. En via de NKB werd Orlando onze eerste instructeur.' Ook in die begintijd was er clubavond op de woensdagavond. Als er nieuwe mensen kwamen ging je instructie geven. Bram lacht: 'Zo ben ik zelfs een keer tijdens het instructiegeven omgeslagen. Er kwam een groot schip, met nog al wat golven en om lag ik. En de man die voor het eerst kwam, bleef goed in de boot'.

Lies vertelt dat er in die tijd meer gepicknickt werd dan nu. Meer korte tochtjes op de Rijn en dan de strandjes op. Lies: 'Bijna iedereen deed wel aan tochten mee'. Bram: 'Wij hadden dan meel en melk bij ons, op een strandje maakten we pannenkoeken'.

Bram werd al na een paar jaar lidmaatschap halverwege het jaar voorzitter van de kanoclub. Bleef dit zo'n anderhalve periode en droeg daarna het voorzitterschap over aan Laura. Als voorzitter was hij ook commissaris bij het RZ&V bestuur. Bram: 'Je had drie bestuursleden en vanuit elke vereniging een commissaris, zo was ik dus commissaris van de kanovereniging'.

Tot de splitsing kon de kanovereniging zelf geen kajaks aanschaffen. Ik kan me ook niet herinneren dat ik betrokken was bij de aanschaf van boten. Na de splitsing kon de kanoclub zelf beslissingen nemen over de aanschaf van nieuw materiaal'.

Bram beheerde jaren voor de kanovereniging de ligplaatsen. 'Wat Kees nu doet met het materiaalenteam. Ik heb zelfs een keer vanuit Curaçao gemaild met Gerrit om over ligplaatsen te overleggen'. Ook schreef ik wel stukjes voor het Jasonbaken. Er moest steeds een stukje voorin, geschreven vanuit een van de afdelingen. Ik deed dat en Henk Boekschoten ook.

1999. Gezelligheid kent geen tijd. Rhederlaag, Een weekend met de kanoclub uit Kleef.

Bram: 'Als je het vergelijkt met nu is de kanoclub veel professioneler geworden. Dat moet ook wel met het aantal leden dat we nu hebben. De kanovereniging is in 1982 opgericht. Er waren een paar roeiers die wilden gaan kanoën en daarna ging het snel: al na zo'n 3 à 4 jaar hadden we zo'n 25 leden. Veel van die leden zijn gestart als roeier'. Van een vereniging waar het gezellig liep zoals het liep en z'n gangetje ging, kwam, doordat het aantal leden groeide, de noodzaak om één en ander professioneler op te pakken. De zaak werd op de rails gezet. En het resultaat mag er zijn.

En dat picknicken op de strandjes: vooral weer doen!

Ada Bot

1999. Feest bij Jason. Velen gingen in de geleende Canadees van DKV Deverter. En insteken maar. Zo komt de vaart er wel in. Hans Wanders, achterop, jaagt het team aan.

Onze levendige kanovereniging Jason anno 2017

Allereerst: 90 jaar Jason Arnhem is een felicitatie waard.

In de interviews met Henk Boekschoten, Bram Abrahams, Tjeerd Bouma en Els Heinsius is prachtig te lezen hoe zij al jaren van het kajakken binnen onze vereniging genieten. En wat dit aan sportiviteit, plezier en mooie contacten oplevert.

Inmiddels heeft onze kanovereniging een mooie groei doorgemaakt. De trend van de afgelopen jaren om actief nieuwe leden te trekken is doorgezet wat resulteerde in een groot aantal geïnteresseerden voor de introductiecursussen en veel nieuwe enthousiaste leden. De groei is goed te zien in de grafieken elders in dit Baken.

En niet onbelangrijk, sinds 2011 is er sprake van een ingezette trend tot verjonging. De grote aantrekkingskracht van de kanosport voor 50-plussers blijft echter groot.

De zelfwerkzaamheid is een succes en leden pakken

steeds weer iets anders op om zich voor in te zetten. En dat ontlast het bestuur, dat sinds 2016 gelukkig weer voltallig is en uit vier leden bestaat. Het werken in de teams (Activiteiten; Instructie; Introductie; Zelfwerkzaamheid; Kascommissie; Communicatie en Materiaalbeheer), gaat steeds soepeler en efficiënter.

Er zijn mooie activiteiten, bijzondere tochten en priemeurs: variërend van door het ijs breken in maart 2016 bij de Wieden tot de stiltetocht in september waarbij je beeld, geluid, gedachten en gevoelens intenser kon beleven door 'gewoon' niet te praten. En niet te vergeten de prachtige tocht door Amsterdam met het Amsterdam Lichtfestival. Zie de mooie foto's in het vorige Baken. Nieuw was ook het leren eskimoteren in het zwembad in Valkenhuizen in wildwaterkajaks.

Onze nieuwe aanwinsten dit jaar: een tweede trailer, een surfski en wildwaterkajak voor clubgebruik. En natuurlijk onze nieuwe website waar maandenlang keihard aan gewerkt is. Die is echt mooi geworden: verfrissend, modern en een professionele look!

Fany Tel

Ook dit jaar is in maart de eerste introductiecursus gestart met wellicht weer nieuwe enthousiaste leden. Deze lege kanowand zegt veel. Alle boten op het water. De vereniging groeit!

Boten te water laten voor de eerste les van de introductie cursus maart j.l.

Krantenartikel uit 1985: Kanotraining met de kanoafdeling in het openlucht zwembad Klarenbeek.

Waarom werd je lid van KV Jason?

Een greep vanuit de opmerkingen:
Vanwege de sport, de gezelligheid en de natuur.

Om gezellig samen te kajakken
Ik houd van buitensport en vind dit een mooie combinatie.

Individueel samen gezellig varen en buiten zijn. Genieten van de watersport

Beweging als aanvulling op mountainbiken

Om Arnhem eens van de andere kant te zien
Stalling van mijn kano op een fraaie plek

Ik ben lid geworden om te leren kajakken.

Ik vind het prettig om af en toe in clubverband activiteiten te ondernemen, maar vermaak me alleen ook prima in een kajak. Heerlijk die vrije keuze.

Omdat ik kanoën leuk vind en de mensen, de wijze van omgaan met elkaar en de ongedwongen sfeer prettig vind.

Met ook onbekende mensen spontaan kunnen varen.

Kajakvaren leek me altijd al leuk en KV Jason blijkt een bijzonder enthousiaste club te zijn. Om lekker te kajakken, omdat het dichtbij is, een leuke club mensen, leuk clubgebouw en mooie locatie, leuke vaarkalender en andere activiteiten, zoals zwembadtraining, picknicks etc.

Voor de gezelligheid, de clubavonden en om medevaarders te ontmoeten die in mijn omgeving wonen en om mijn kajak te stallen.

Omdat ik kajak varen niet alleen leuk vind maar ook graag trektochten maak naar Friesland, Overijssel, in Biesbosch etc.

Zwembadtraining. Verleden en heden.

In 1985 werd de zwembadtraining nog in het openlucht zwembad Klarenbeek gehouden. De kanoafdeling haalde er zelfs de krant mee. Inmiddels trainen we binnen in het zwembad in Zetten. Een mooie kans om in de winter de kajak vaardigheden bij te houden of uit te bouwen. Op deze manier komen we ook met andere verenigingen in contact over het kajakken en hoe je die ene truc nu onder de knie krijgt. Het leuke van deze trainingen is, dat je weliswaar nat wordt als "het mis gaat", maar dat gebeurt dan in lekker warm, helder zwembadwater.

Ook mensen die al heel lang lid zijn laten zich hier op aangename wijze bijspijkeren. Daarnaast is er gelegenheid om te oefenen in het zwembad in Valkenhuizen. Hierbij ligt de nadruk op het verbeteren van de techniek (steunen) en het werken richting het eskimoteren.

B.v. oefeningen als .. gaan staan in je boot (voor als je b.v. bij een hoge kade uit moet stappen) ... eindigen nu in een nat pak en een lachbui ... en niet in een rillerige omkleedpartij (omdat je warm moet blijven voor de rest van een tocht..).

Schepen, steigers en onderhoud

In de Zeil&Motorbootvereniging (ZM)) draait het om schepen, steigers, gezelligheid op en aan het water. Dat is van alle tijden. Wie een boot bezit heeft baat bij twee rechterhanden, want er valt altijd wel iets te repareren of te verbeteren. Wie waarneemt hoe motorbootbezitters bezig zijn valt op dat technisch inzicht en creatieve oplossingen vinden voor problemen aan de boot wel hoort bij de bagage van leden van deze watersport. Dit geldt met name voor de oude rotten in het veld, want in deze moderne tijd hebben jongeren vaak niet meer de vaardigheden, tijd en interesse om uren van ervaring op te bouwen. Nieuwe leden hebben veelal kleinere boten, die minder onderhoudsgevoelig zijn, komen en gaan waarbij zij minder vaak op de vereniging langskomen. Ook evenementen, die vroeger iedereen op de been bracht, lijken te gaan verdwijnen. In de geest van deze tijd verandert hierdoor de dynamiek in het verenigingsleven. We zullen met elkaar weer nieuwe wegen moeten inslaan

Jason zeilwedstrijden

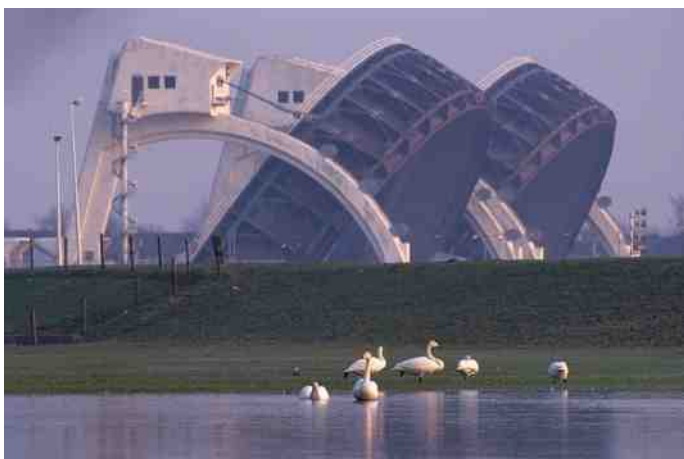
De eerste wedstrijden vonden in 1927 plaats in de oude haven met zeiljollen.

Na de tweede wereldoorlog wil de R. en Z.V. Jason te Arnhem meer contact leggen tussen de zeilverenigingen in haar buurt. Daarom werd op 13 en 14 september een zeilwedstrijd met een regionaal karakter gehouden op de Plassen van Bylandt, gelegen aan de Boven Rijn in de gemeente Herwen en Aerdt.

In het begin van deze Bylandt wedstrijden was het schip van de Westerbouwing aanwezig om 's avonds een gezellig feest te houden. Je moest met een lange loopplank aan boord komen. Dat ging meestal wel, maar het van boord gaan was lastiger!

Toen dat schip te duur werd stond er een grote tent opgesteld.

Deze Bylandt wedstrijden zijn jarenlang gehouden. In 1967 was de laatste wedstrijd. Toen onstond de plas bij Giesbeek, waar dichterbij wedstrijden werden georganiseerd.

waardoor de cohesie in de club kan blijven bestaan. Een vereniging kan niet zonder gevoel van saamhorigheid waardoor leden zich ook actief willen opstellen. Dat geeft 'swung' waar iederen baat bij heeft. Met name in deze tijd is het belangrijk dat we oog voor elkaar houden en met elkaar zaken aanpakken die vereist zijn voor het functioneren van onze watersportvereniging. Op dagen als 'Bezem in de mast', of de bouw van de nieuwe roeiloods, zie je hoe gezellig samen klussen is. Op het water zijn is ontspannend. Een leuke clubverband met elkaar is dan het toetje van de sport.

Onderstaande foto's geven wat beelden van het leven aan de steigers en op de club.

Beatrijs van den Brink

Finish in Waanenindia

Ook zeer bekend is de Arnhem-Wageningen race. In het begin, 1957, was de start in de Malburgerhaven. Maar toen in 1970 de stuw bij Driel klaar was, kon dat niet meer. De start werd toen verplaatst naar het grindgat tussen Driel en Heteren.

En nu nemen de jeugdzeilers het wedstrijdzeilen waar. Zij doen mee aan de Combi-Oost wedstrijden bij Giesbeek.

Paul Koch

Het ZM bestuur anno 2017 is in deze samenstelling al jaren actief voor de Zeil en Motorbootvereniging. Op de foto ontbreekt Eddy Dibbets, algemeen bestuurslid met aandachtsgebied technische zaken. Ook Ko jager, coördinator van de havendienst ontbreekt. Van links naar rechts: Coen Overgaag (penningmeester), Paul Koch (ledenadministratie R&ZV en contactpersoon jeugdzeilertjes), Wim Meurs (voorzitter ZM) Cees Merkelbach (secretaris), Antoon Broekhuizen (evenementen)

Onderhoud

Je ontkomt er niet aan. Alles slijt en eens in de zoveel tijd moeten er grote onderhoudsbeurten plaatsvinden waarin sommige zaken compleet vervangen worden, zoals de vloer in de botenloods en de steigers in de haven. Onderstaande foto's illustreren een aantal hiervan. Samen werken aan verbetering is leuk om te doen. Tussendoor een lekkere lunch met elkaar is de slagroom op de taart.

Het project handen voor hout startte in 2009 en eindigde in 2011 met vervanging van het vlot en de omloop van het botenhuis. Geen hout meer, maar kunststof.

Onderhoud en vernieuwing van onderdelen in het groot en in het klein hoort bij de zorg voor alle materie, dus ook bij verenigingen kost dat tijd en pecunia. Het nieuwe vlot was in 2011 het slotstuk van de vernieuwing van de vloer in de loods. Paul Koch, Helena Dijkstraen Flip Deinum helpen mee. Scheepswerf Misty had zich ontfermd over de staalconstructie daarvan. Het met hout aftimmeren deden de roeileden zelf.

Afbraak jollensteiger in 2013 om kunstofsteigers daarvoor in de plaats aan te leggen.

In de haven komen grote pasagiersschepen voorbij. Het is altijd opletten geblazen voor een ieder die in de haven manoeuvreert.

Na alle vervangingsacties zien de steigers er anno 2017 prachtig

Nu weer een nieuwe stekker van de fluistervlet van de RV doorgebrand, vastgesmolten, na een te snelle tocht met dit bootje door een snelle dame die dacht dat de fluisterboot de power van een speedboot had gekregen. Flip Deinum heeft zich in de loop van de tijd als echte techneut vaak verbaasd over de onwetenheid en onhandigheid van de vele roeiers op het gebied van technisch handelen. Zelfs handleidingen met foto's hielpen maar een beetje in de juiste afhandeling van wegbrengen, aansluiten, opbergen van de accu en de elektrische motor. Iedere keer werd weer een andere constructie bedacht en tenslotte is nu er een gevonden die wel goed werkt. Flip is lange tijd lid geweest van zowel ZM als de RV. en kan nog steeds het klussen voor de RV niet laten.

Er kunnen heel wat mensen vervoerd worden in de fluisterboot.

Foto's met een verhaal

Soms is het maar een momentopname van zaken die opvallen, maar toch je aandacht vangen en kleur geven aan de waarneming in het algemeen.

De banaangele zeeboot met bijnaam Seaquita, officieel de Noorderhaaks, werd aanvankelijk in 2007 in blijdschap ontvangen, maar bleek wat verborgen gebreken te hebben die leidden tot een permanente onbalans. Na financieel getouwtrek met verkopende partij, dat echter niets opleverde, werd de ronde bodem vervangen door een knikspant waardoor hij weer goed liep. Toch door het weinig benutten van deze boot, waarbij de onhandige plek aan de dependance in de haven daarin niet stimuleerde om deze boot te gebruiken, werd in 2016 besloten deze van de hand te doen. Inmiddels heeft Dutch Coastal Rowing veel plezier van deze boot.

Soms heb je in het passantenseizoen opmerkelijk uitgedoste dieren over de vloer. Dick Visser, die toen havenmeester was, kijkt geïnteresseerd naar deze koddige honden.

'Zunige' schoonmaak zou je zo denken. "Ach, zo kan het ook", vond Hennie.

Michiel van der Meulen maakte in 2015 dit kunststofzeefje met zijn 3D-printer voor in de spoelbak van de bar. Waarom?

Mutaties

Roeivereniging Jason

Overleden (zie het artikel In Memoriam in dit baken)

R. (Rob) van den Heuvel

E. (Eduard) van den Dungen

C.F. (Cees) Joosse

Opzeggingen

E. (Edwin) Heuveling

Nieuwe leden

J.S. (Julie) van Klaveren

M.A. (Alexander) de Vries

L. (Lisette) de Hoop

Kanovereniging Jason

Opzeggingen

I.L.F. (Isabella) Roosenboom

H. (Huub) van Santen

H. (Herman) Alberts

Zeil- en Motorbootvereniging Jason

Opzeggingen

N. (Nemo) Mulder

E.L. (Ella) Fischer Baling

Westervoorsedijk 98 A, 6827 AX Arnhem

Tel.: 026 – 3614810 / Fax: 026 – 3612585

Openingstijden: op maandag t/m vrijdag van 08.30 tot 17.00 uur
en op zaterdag van 10.00 tot 13.00 uur.

Website: www.komeet-accu.nl / E-mail: info@komeet-accu.nl

AL 85 JAAR DE VERTROUWDE NAAM VOOR LEVERING VAN ALLE TYPES (KOMEET, VARTA, DYNAC, WILCO):

- **ACCU'S**
(voor alle toepassingen, zoals: auto's, motoren, golfcars, campers, heftrucks, vrachtwagens, boten, etc.)
- **TRACTIEBATTERIJEN**
- **LADERS**

UW VOORDELEN:

- ✓ **ZEER SCHERPE PRIJZEN**
- ✓ **SNELLE LEVERING**
- ✓ **EIGEN BEZORG- EN SERVICEDIENST**

EXTRA SERVICE:

Kom gerust bij ons langs. Wij meten uw accu GRATIS en geheel vrijblijvend door.

Contactpersoon: Henk Bruntink, rechtstreeks telefonisch bereikbaar
onder mobiel nr. 06 - 83059620.

BETER RENDEMENT UIT UW ADMINISTRATIEVE AUTOMATISERING?

4E Academy 4 ERP
Opleiding en ondersteuning
Microsoft Dynamics NAV

ON-WIJS GOED!

Coen.Overgaag@Academy4ERP.com

www.Academy4ERP.com

06 – 1213 7025

RESTAURANT PINOCCIO

Meer dan pizza alleen!

Korenmarkt 25b, ARNHEM • 026 443 22 08 • www.pinoccio.nl

VOORBIJ
MET WARME GLOED
IN ONZE GEDACHTEN

